

VERSION 3-07-23

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af postloven¹

(Rammer for den fremtidige postbefordring)

§ 1

I postloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 461 af 27. april 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, udgår »og erhvervsmæssig omdeling af uadresserede forsendelser«.
2. § 2, *stk. 3 og 4*, ophæves.
3. § 3, *stk. 4*, affattes således:
»Der kan meddeles tilladelse enten til lokal postbefordring eller landsdækkende postbefordring. Virksomheder med tilladelse til landsdækkende postbefordring skal udbyde et standardprodukt til ensartede priser til hele landet inden for de tjenester, de udbyder.«
4. I § 5, *stk. 2*, udgår », som ikke er pålagt befordringspligt, jf. § 14,«.
5. I § 6, *stk. 3*, udgår », som ikke er pålagt befordringspligt efter § 14,«.
6. I § 7, *stk. 1*, udgår »og uadresserede«.
7. § 8, *stk. 1, 2. pkt.*, affattes således:

»Ejendomme beliggende i landzone skal have en brevkasse placeret ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej.«
8. § 8, *stk. 3, 1. og 2. pkt.*, affattes således:

»I fritidshusområder skal der opstilles brevkasseanlæg centralt placeret eller ved indgangen til fritidshusområdet. Fritidshuse, som er beliggende uden for fritidshusområder, skal have en brevkasse placeret ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej.«
9. § 13 affattes således:

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EF-Tidende 1998, nr. L 15, side 14), som ændret ved direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester (EF-Tidende 2002, nr. L 176, side 21) samt direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (EU-Tidende 2008, nr. L 52, side 3).

»§ 13. En kommune meddeler transportministeren oplysning om, hvilke postmodtagere som har krav på at få forsendelser afleveret direkte til boligen, jf. § 9.

Stk. 2. Transportministeren opretter og ajourfører en database over de i stk. 1 nævnte postmodtagere.

Stk. 3. Transportministeren skal give postvirksomheder med tilladelse til erhvervmæssig postbefordring, inden for disses geografiske dækningsområder, adgang til oplysninger om navn og adresse på postmodtagere, som har krav på at få forsendelser afleveret direkte til boligen.

Stk. 4. Oplysninger, som en postvirksomhed har fået adgang til i medfør af stk. 3, må kun anvendes af postvirksomheden i forbindelse med befordring af forsendelser for andre.

Stk. 5. Bortset fra den i stk. 3 nævnte videregivelse, må der ikke gives adgang til oplysninger om personer, der har navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister.

Stk. 6. Transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage administration, ajourføring og videregivelse af oplysninger om post direkte til boligen, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 7. Transportministeren kan indgå kontrakt med en virksomhed om oprettelse og ajourføring af databasen og videregivelse af oplysninger om post direkte til boligen, jf. stk. 2 og 3.«

10. *Overskriften* for § 14 affattes således:

»Varetagelse af posttjenester«.

11. § 14 affattes således:

»§ 14. Transportministeren sikrer postbefordring af følgende:

- 1) Gratis blindeforsendelser på op til 7 kg.
- 2) Adresserede forsendelser til og fra udlandet samt til og fra Færøerne og Grønland, herunder rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser.
- 3) Adresserede indenlandske rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser samt forkyndelsesbreve.
- 4) Adresserede forsendelser til og fra øsamfund, herunder ved etablering af faciliteter, som postvirksomheder kan benytte.
- 5) Andre adresserede forsendelser, herunder enkeltforsendelser.

Stk. 2. Transportministeren kan udbyde og indgå kontrakt med en eller flere postvirksomheder om befordring af en eller flere af de i stk. 1 nævnte opgaver.

Stk. 3. Transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage befordring af de i stk. 1, nævnte opgaver.

Stk. 4. Transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage de forpligtelser i henhold til EU's postdirektiv og Verdenspostkonventionen, der ikke allerede varetages af postvirksomhederne.

Stk. 5. Ved varetagelse af postbefordring efter stk. 1, nr. 2, efter udbud eller ved udpegning, jf. stk. 2 og stk. 3, skal postvirksomheden overholde beslutninger fra Verdenspostforeningen og internationale aftaler, herunder vedtagne standarder på postområdet.«

12. § 15 affattes således:

»§ 15. Postvirksomheder, som udfører postbefordring efter udpegning, jf. § 14, stk. 3, skal for posttjenester, som er omfattet af § 14, stk. 1, nr. 2-5, anvende takster, som er omkostningsægte, gennemsigtige og ikkediskriminerende.«

13. I § 16 ændres »og efter anmodning fra den befordringspligtige postvirksomhed bestemme, at den, som udfører regelmæssig befordring på dansk territorium eller fra Danmark til udlandet, mod vederlag skal medtage forsendelser omfattet af befordringspligten« til: », bestemme, at den, som udfører regelmæssig befordring på dansk territorium eller fra Danmark til udlandet, mod vederlag skal medtage forsendelser, som staten er forpligtet til at befordre«.

14. § 17 ophæves.

15. *Overskriften* for § 18 ophæves.

16. § 18 ophæves.

17. *Overskriften* for § 19 affattes således:

»Udgivelse af frimærker og det offentlige postnummersystem m.v.«

18. § 19 ophæves.

19. § 20 affattes således:

»§ 20. Transportministeren sikrer, at der udstedes frimærker, som skal være påtrykt »Danmark«. *Stk. 2.* Transportministeren kan indgå kontrakt om udstedelsen af disse frimærker med en virksomhed eller anden selvstændig juridisk enhed eller gøre det til et vilkår ved udpegning af en postvirksomhed. .

Stk. 3. Transportministeren kan bestemme, at andre former for bevis for forudbetaling for postbefordring af en postforsendelse også kan anvendes i den internationale postudveksling.«

20. § 21 affattes således:

»§ 21. Transportministeren vedligeholder det offentlige postnummersystem til brug for den landsdækkende postbetjening og til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser. *Stk. 2.* Transportministeren kan indgå kontrakt med eller udpege en postvirksomhed til at varetage vedligeholdelsen af postnummersystemet, jf. stk. 1.

«

21. I § 22 *nr. 3*, udgår »der ikke er pålagt befordringspligt«.

22. I § 22 *nr. 5*, udgår », herunder regulering af den befordringspligtige postvirksomheds erstatningssatser«.

23. *Overskriften* for § 23 affattes således:

»Tilsyn, gebyr og klageadgang«

24. § 23 affattes således:

»§ 23. Transportministeren fører tilsyn med postvirksomheders overholdelse af postlovgivningen og vilkårene for deres tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring.

Stk. 2. Transportministeren fører tilsyn med, at tjenesterne på postmarkedet udføres i overensstemmelse med internationale forpligtelser, herunder postdirektivet og Verdenspostkonventionen. Transportministeren fører endvidere tilsyn med udviklingen på postmarkedet, herunder at markedet sikrer landsdækkende indsamling og omdeling af breve og pakker til ensartede priser for enkeltforsendelser. Transportministeren udfører kvalitetsmålinger heraf.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn og ved udstedelse af tilladelser.

Stk. 4. Gebyret for varetagelse af den generelle tilsynsindsats skal dække Trafikstyrelsens omkostninger forbundet med tilsynet, herunder markedsovervågning, statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol, klagesagsbehandling, oprettelse og ajourføring af en database over postmodtagere, som har krav på aflevering af forsendelser direkte til boligen m.v.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der kun opkræves gebyr, hvis gebyret overstiger et bestemt beløb.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte regler om opkrævning, rentetilskrivning efter renteloven, rykkerskrivelser m.v.«

25. I § 24 indsættes efter »for at sikre overholdelsen af postlovgivningen« », markedsovervågning«.

26. I § 25, *stk. 1*, udgår »eller distributionsvirksomheder«.

27. I § 28, *stk. 1*, udgår », § 19«.

28. I § 28, *stk. 3*, udgår »eller en virksomhed, der omdeler uadresserede forsendelser,«.

§ 2

I lov om Post Danmark A/S, jf. lovbekendtgørelse nr. 844 af 6. juli 2011, foretages følgende ændringer:

1. § 2, *stk. 2*, affattes således:

»Hvis transportministeren efter § 14, *stk. 3* eller § 14, *stk. 4*, i postloven udpeger Post Danmark A/S til at varetage befordring af adresserede forsendelser, vil Post Danmark A/S være forpligtet heraf.«

2. § 6 ophæves.

§ 3

I CPR-loven jf. lovbekendtgørelse nr. 702 af 23. maj 2022 foretages følgende ændringer:

1. I § 10, *stk. 2*, nr. 3) ændres »der er pålagt befordringspligt efter postloven« til:
»postvirksomheder med tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring«.

§ 4

Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. § 1, nr. 7, finder anvendelse fra den 1. januar 2025 og § 1, nr. 8, finder anvendelse fra den 1. januar 2026.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 18, nr. 27 og § 2, nr. 2.

Stk. 4. For virksomheder, der i henhold til de gældende regler udøver erhvervsmæssig postbefordring uden tilladelse, finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil den 1. oktober 2024.

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Den fremtidige postbefordring og dens finansiering
 - 2.2. Placering af brevkasser
 - 2.3. Tilsyn og gebyrfinansiering heraf
 - 2.4. Uadresserede forsendelser
 - 2.5. Modtagerdatabaser
 - 2.6. Det kronede posthorn
 - 2.7. Frimærker
 - 2.8. Postnummersystemet
3. Konsekvenser for FN's verdensmål
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema.

1. Indledning

Den 27. juni 2023 indgik regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre, Alternativet og Nye Borgerlige en politisk aftale om at vedtage lovgivning om en ændring af indretningen af postsektoren fra 1. januar 2024, der afspejler udviklingen af postmarkedet og sikrer betjeningen af borgerne på de områder, hvor der fortsat er et behov for statslig regulering. Aftalen er gengivet som bilag 2 til lovforslaget.

Parterne bag den politiske aftale er enige om at mødes i efteråret 2023 med henblik på at drøfte en nærmere tidsplan og vilkår for de planlagte udbud vedrørende betjening af ø-samfund, blindepost og udlandspost.

Postloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 461 af 27. april 2023, har siden 2011 været genstand for flere ændringer i bestræbelserne på at tilpasse loven til det hastigt ændrede postmarked, herunder til det kraftige fald i brevmængder, der på grund af substitutionen til elektronisk kommunikation er accelereret betydeligt siden lovens vedtagelse. Gennem de seneste 15 år er brevmængderne faldet markant, medens antallet af pakker er steget, således at der i 2021 blev omdelt lige så mange pakker som breve. Brevmængderne er fra 2006 til 2022 faldet fra ca. 1.200 mio. stk. til ca. 150 mio. stk. årligt, medens pakkemarkedet er steget markant på grund af e-handel.

De europæiske postmarkeder, herunder det danske, har siden den ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (herefter benævnt postdirektivet) vedtagne fulde markedsåbning pr. 1. januar 2011 (visse lande dog fra 1. januar 2013) været frie, kommercielle markeder, udsat for konkurrence.

Efter postdirektivet er staten forpligtet til at sikre indsamling og omdeling af såvel indenlandske postforsendelser som grænseoverskridende forsendelser.

Tilsvarende er staten forpligtet til at sikre borgere og virksomheder adgang til at sende og modtage breve og pakker m.v. til og fra medlemslandene i Verdenspostforeningen (Universal Postal Union (UPU)) efter reglerne i den internationale postkonvention, Verdenspostkonventionen.

Danmarks forpligtelser efter postdirektivet og konventionen er hidtil sikret opfyldt ved, at staten har udpeget én befordringspligtig postvirksomhed til at udføre den landsdækkende postbefordring, hvad angår alle posttjenester, dvs., adresserede forsendelser i form af breve, pakker, dagblade samt uge- og månedsblade og lignende. I en individuel tilladelse er beskrevet virksomhedens forpligtelser (befordringspligt) og rettigheder.

Postdirektivet anviser også muligheden for at købe posttjenester efter forudgående udbud. Endelig kan staten vælge at lade postvirksomhederne på markedet opfylde pligterne uden yderligere statslig regulering.

Statens aftale med Post Danmark A/S om varetagelse af befordringspligten er udformet på baggrund af politiske aftaler mellem størsteparten af Folketingets partier (S, V, DF, LA, RV, SF og KF), herunder den seneste aftale indgået i 2016, der udløb i 2019. Aftalen – og de efterfølgende midlertidige forlængelser – omfatter en forpligtelse til indsamling og omdeling af breve, pakker, dagblade, uge- og månedsblade m.v. Den nugældende aftale med Post Danmark A/S udløber med udgangen af 2023.

Med forslaget lægges der op til, at befordringspligten fra 1. januar 2024 varetages af markedet kombineret med offentlige udbud af blindeforsendelser, udlandspost, inklusiv indenlandske rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser, samt betjening af ø-samfund. Der lægges op til en trinvis indfasning af de tre områder, som skal sikre, at branchen kan byde ind, og at Post Danmark A/S kan omstille sin forretning.

Baggrunden er, at ud over Post Danmark A/S omdeler et stigende antal private postvirksomheder pakker og breve over hele landet. På pakkemarkedet er der flere store internationale operatører, der tilbyder udbringning og indsamling af pakker i hele landet, også i udkantsområder. På brevmarkedet er der især to selskaber, Post Danmark A/S og DAO, der begge distribuerer breve landsdækkende. Ophævelse af den nuværende model med udpegning af en befordringspligtig postvirksomhed til fordel for en model, hvor ingen virksomhed udpeges til at løfte befordringspligten, indebærer, at virksomhederne mødes i konkurrence på lige vilkår. Dette antages at føre til skarpere konkurrence om betjening af såvel borgere som virksomheder.

På pakkeområdet, hvor der i en årrække har været konkurrence mellem en række udbydere, tilbyder alle de store postoperatører en landsdækkende service til ensartede priser. Der er et stort antal pakkebutikker (ca. 2.500) og udbringning til alle adresser i Danmark på nær visse øer.

Det er forventningen, at der på brevområdet tilsvarende vil blive tilbudt landsdækkende service også uden en befordringspligt. De store brevkunder – banker, forsikringselskaber, kommuner, regioner osv. – har et nødvendigt behov for at kunne komme i kontakt med ikke-digitale borgere. Der er også stadig visse behov for fysiske breve til alle borgere, f.eks. valgkort. Det vil sikre, at der er en efterspørgsel efter en postservice, der dækker 100 pct. af borgerne i Danmark.

Det bemærkes, at virksomheder, som søger om tilladelse til at drive postvirksomhed, fremover bl.a. skal oplyse, hvorvidt de er landsdækkende eller ej. Hvis virksomheden har oplyst, at den er landsdækkende, og det efterfølgende skulle vise sig, at det er den alligevel ikke, så kan Trafikstyrelsen i yderste fald kunne tilbagekalde tilladelsen. Det er hensigten, at der fremover skelnes mellem to typer tilladelser til: 1) lokal postvirksomhed, 2) landsdækkende postvirksomhed.

Landsdækkende omdeling betyder omdeling til alle adresser i Danmark, dog med undtagelse af levering til øerne, som kan ske inden for rammerne af en ordning vedrørende betjening af ø-samfund.

For at kunne kalde sig landsdækkende skal den pågældende virksomhed til enhver tid kunne dokumentere, at virksomheden som minimum har et produkt (i alle vægtklasser) til ensartede priser til hele landet inden for de tjenester (dvs. henholdsvis breve og pakker), som de udbyder. .

Det er vurderingen, at den fortsat faldende brevmængde vil medføre, at brev- og pakkemarkedet på sigt vil smelte sammen, således at skriftlig kommunikation vil blive distribueret som "letpakker" (flade pakker). Dermed fungerer pakkedistributørernes netværk som en sikkerhed for landsdækkende postbetjening, herunder også for forsendelser af bl.a. breve mellem borgere.

Samlet set taler dette for, at behovet for regulering af postbefordringen bør tage udgangspunkt i de faktiske markedsforhold, postkundernes behov for postservice i hele landet og den danske stats retlige forpligtelser efter postdirektivet og den internationale postkonvention.

Det er hensigten, at befordring af internationale forsendelser, inklusiv indenlandske og udenlandske rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser samt blindeforsendelser og postbetjening af ø-samfund i en overgangsperiode skal kunne håndteres ved udpegning af en postvirksomhed til at varetage disse opgaver.

I takt med at staten træffer beslutning om at sende en eller flere af disse opgaver i udbud, udgår disse af den udpegede postvirksomheds varetagelse.

Opgaverne udbydes forskudt i tid, da de kræver forskellige grader af forberedelse.

Udbud af blindpost vurderes at kunne forberedes relativt hurtigt inden for 1 år, hvorimod betjening af ø-samfund formentlig vil kræve op til 2 års forberedelse bl.a. grundet øernes forskelligheder. Forberedelse af et udbud af udlandspost har en tidshorisont på op til 3-4 år henset til kompleksiteten i det internationale postområde. Udbuddene forberedes og gennemføres uden unødige forsinkelser.

Det må forudsættes at postvirksomheder, som ønsker at deltage i de kommende udbud har tilladelse til landsdækkende postbefordring, jf. nærværende lovforslags § 1, nr. 3

Lovændringen indebærer også, at virksomheder, som beforder adresserede pakker i henhold til en forudgående aftale med afsenderen, såkaldte kontraktspakker, på ny bliver omfattet af postloven, herunder kravet om at indhente en tilladelse og være omfattet af Trafikstyrelsens retningslinjer for klagebehandling og tilsyn. Baggrunden er, at disse virksomheders forretningsmæssige aktiviteter er en naturlig del af postmarkedet og bør være underlagt postloven, også af hensyn til kunderne, jf. at de pågældende virksomheder hermed omfattes af det nævnte regelsæt for klagevejledning m.v.

Yderligere foreslås ændringer og præciseringer i et antal øvrige bestemmelser i postloven, herunder om placering af brevkasser på ejendomme i landzone og placeringen af brevkasseanlæg i fritidshusområder, om opdatering af reglerne for modtagerdatabaser, om vedligeholdelse af postnummersystemet, om udstedelse af frimærker med påtryk ”Danmark” samt om anvendelse af det kronede posthorn.

Dertil kommer ændrede bestemmelser om Trafikstyrelsens tilsyn og opkrævning af gebyrer til dækning af omkostninger til varetagelse af det generelle tilsyn og udstedelse af tilladelser til postvirksomheder i medfør af loven.

Endelig foreslås det, at de hidtidige bestemmelser vedrørende uadresserede forsendelser (reklamer m.m.) udgår af postloven, som herefter alene regulerer adresserede forsendelser (breve, pakker, m.v.). Det er derudover hensigten, at postvirksomheder i Danmark fortsat skal have fokus på bæredygtighed og arbejde for at mindske deres klima- og miljøbelastning, herunder at have fokus på nul-emissionskøretøjer og at kunne håndtere genanvendelig emballage. Der oprettes derfor et bæredygtighedsforum for postoperatører med henblik på at sikre opmærksomhed på krav om f.eks. det udvidede producentansvar og CSR-rapportering, og de måder som postvirksomhederne kan håndtere dem på. Transportministeriet, herunder Trafikstyrelsen, og miljømyndighederne vil tage skridt til, at der afholdes møder samt foreslå emner til drøftelse.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Den fremtidige postbefordring og dens finansiering

2.1.1. Gældende ret

Ifølge postdirektivet er det grundlæggende krav til befordringspligten driftssikkerhed, og brugerne skal garanteres en passende og ikke-diskriminerende behandling, ligesom brugerne skal have fyldestgørende information om udbuddet af tjenester, vilkårene for deres levering og anvendelse, kvaliteten af den leverede tjeneste samt taksterne.

I medfør af artikel 4 i direktivet kan medlemsstaterne udpege én eller flere postvirksomheder til at opfylde befordringspligten, så det sikres, at befordringstjenesten ydes på hele det nationale område. Der kan dog ifølge direktivet ikke udpeges flere virksomheder til at varetage de samme forpligtelser i samme geografiske område.

Efter artikel 7, stk. 2, kan medlemsstaterne sørge for, at befordringspligten opfyldes ved at købe de pågældende tjenester efter de gældende EU-regler for offentlige indkøb, hvilket kan medføre, at der indgås kontrakt med en eller flere postvirksomheder om varetagelse af bestemte opgaver.

Endelig kan en medlemsstat vælge at lade postvirksomhederne på det pågældende marked sørge for, at postdirektivets krav til befordringspligt opfyldes. Hvis de almindelige markedsmekanismer ikke kan opfylde dette, kan henholdsvis udpegning af en postvirksomhed eller køb af posttjenester efter udbud bringes i anvendelse.

I henhold til postlovens nugældende § 2 forstås ved postbefordring erhvervmæssig indsamling, erhvervmæssig sortering eller erhvervmæssig omdeling af adresserede forsendelser på op til 20 kg, herunder forsendelser til og fra udlandet.

Ifølge postlovens nugældende § 14 udpeger transportministeren en virksomhed (den befordringspligtige postvirksomhed), som meddeles en individuel tilladelse til postbefordring og

pålægges en pligt til at befordre de posttjenester, som er nævnt i bestemmelsens stk. 3. Tilladelsen og vilkårene for opfyldelsen af befordringspligten offentliggøres af transportministeren.

Post Danmark A/S er ved individuel tilladelse af 30. maj 2016 blevet udpeget som befordringspligtig postvirksomhed frem til den 31. december 2019. Denne udpegning er forlænget flere gange og udløber den 31. december 2023.

Det følger af § 14, stk. 2, at den befordringspligtige postvirksomhed skal tilbyde brugerne et landsdækkende net af postkasser og postbetjeningssteder til indsamling og udlevering af forsendelser.

I den gældende § 14, stk. 3, defineres det befordringspligtige område. Den befordringspligtige postvirksomhed skal tilbyde landsdækkende postbefordring af følgende posttjenester:

- 1) Adresserede breve på op til 2 kg.
- 2) Adresserede dag-, uge- og månedsblade o. lign., tidsskrifter samt adresserede forsendelser med et ensartet, trykt indhold, f.eks. kataloger og brochurer, på op til 2 kg.
- 3) Adresserede pakker på op til 20 kg, herunder en pakketjeneste henholdsvis med og uden omdeling.
- 4) Befordring af rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser.
- 5) Befordring i indlandet af forsendelser fra udlandet og befordring af forsendelser til udlandet og til Færøerne og Grønland.
- 6) Gratis befordring af blindeforsendelser på op til 7 kg.

Med hjemmel i postlovens § 15, stk. 1, nr. 4, er der fastsat regler for postbetjening af mindre øsamfund.

De befordringspligtige posttjenester følger med hensyn til vægt og dimensioner de tilsvarende befordringspligtige postprodukter, der er fastsat i EU og Verdenspostforeningen (Universal Postal Union (UPU)). UPU er et agentur under FN med 192 medlemslande, hvor der i Verdenspostkonventionen fastsættes regler for den globale udveksling af breve og pakker m.v.

Det følger af postlovens § 15, stk. 2, at den befordringspligtige virksomhed for de posttjenester, der omfattes af § 14, stk. 3, nr. 1-5, skal anvende takster, som er omkostningsægte, gennemsigtige og ikke diskriminerende.

Ifølge postlovens § 15, stk. 3, skal den befordringspligtige postvirksomhed anvende landsdækkende enhedstakster for breve og pakker, som indleveres til befordring som enkeltforsendelse.

Ifølge § 15, stk. 4, skal transportministeren godkende takstfastsættelsen for indenlandske, frimærkefrankererede breve på op til 50 g, der sendes som enkeltforsendelse.

Efter § 15, stk. 5, kan transportministeren i den individuelle tilladelse til den befordringspligtige postvirksomhed, jf. § 14, stk. 1, fastsætte regler om 1) at den befordringspligtige postvirksomhed skal overholde beslutninger fra Verdenspostforeningen (Universal Postal Union (UPU)) og internationale aftaler, herunder vedtagne standarder på postområdet, og 2) betaling af en bod for manglende opfyldelse af tilladelsen, herunder manglende opfyldelse af kvalitetskrav.

2.1.2 Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Formålet med realiseringen af det indre marked for posttjenester i EU er, at virksomhederne på postmarkedet gennem de almindelige markedsmekanismer kan sikre opfyldelsen af erhvervslivets og borgernes behov for postbefordring.

Der er velfungerende konkurrence på det meste af postmarkedet i Danmark. På den baggrund foreslås gennemført en grundlæggende ændring, hvor hovedprincippet er, at postvirksomhederne på markedet kommer til at varetage størstedelen af posttjenesterne. Dog sikrer staten løsning af tre særlige opgaver gennem udbud: 1) gratis blindeforsendelser, 2) udlandspost, inklusiv indenlandske og udenlandske rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser, samt forkyndelsesbreve 3) postbetjening af ø-samfund. Endelig etableres et sikkerhedsnet, hvis markedet ikke leverer: Staten er fortsat forpligtet til at sikre landsdækkende posttjenester til borgere og virksomheder. Når det derfor – på nær de tre nævnte områder – overlades til markedet at sikre dette, vil staten skulle følge op på, om markedet faktisk leverer disse tjenester.

Staten sikrer således gennem udbud, at der fortsat er portofri befordring af post til og fra blinde i henhold til statens forpligtigelse i Verdenspostkonventionen. Blindeforsendelser er adresserede portofrie forsendelser, der indeholder kommunikationsmateriale for blinde. Der er tale om en almindelig postbefordringsopgave, som vil kunne løses af en postvirksomhed på markedet mod betaling.

Staten sikrer desuden gennem udbud, at der etableres en fælles infrastruktur for distribution til de mindre ø-samfund. Infrastrukturen kan, afhængig af lokale forhold, bestå af brevkasseanlæg, postkasser og pakkebokse/nærbokse på øerne samt aflåste bokse på fastlandet til opbevaring af post til og fra øerne. På øer med 1-10 hushold etableres brevkasseanlæg eventuelt også pakkeboks på øen. Infrastrukturen står til rådighed for alle postvirksomheder. Det vil sige, at alle postvirksomheder vil kunne indlevere pakker og breve til ordningen. Samme operatør, som etablerer den fælles infrastruktur, er også ansvarlig for driften af denne, således, at der løbende kan modtages og sendes breve og pakker til og fra alle mindre øer. Beboerne skal kunne vælge mellem flere postoperatører. Det er dog frivilligt, om en postvirksomhed vil benytte sig af ordningen.

Staten vil skulle betale den vindende operatør for omkostninger til etablering, vedligeholdelse og den løbende drift af infrastrukturen. Det lokale færageselskab kan inddrages i levering og afhentning af breve og pakker ved den pågældende fælles facilitet på øen.

Borgerne på de mindre øer skal som hidtil betale porto for de breve og pakker, som de ønsker at sende, eller som de har bestilt hjem f.eks. via internettet. Postvirksomhederne tilbyder generelt ensartede landsdækkende priser (porto) for indsamling og omdeling af breve og pakker.

Endelig sikrer staten gennem udbud, at der fortsat kan sendes breve og pakker på tværs af landegrænser i henhold til statens internationale forpligtigelser i regi af Verdenspostkonventionen. Det gælder også rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser, som også skal tilbydes internt i landet i henhold til EU's postdirektiv. Disse opgaver er hidtil varetaget af PostNord som led i aftalen med staten. Andre postvirksomheder vil også kunne udføre opgaven efter nogen forberedelse.

Opgaven med indsamling og omdeling af forsendelser til/fra udlandet i UPU netværket, herunder rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser, vil i en overgangsperiode være forankret i et internationalt postcenter. Det indebærer, at en postvirksomhed, der indsamler en forsendelse, som ønskes befordret via UPU-netværket, skal overdrage denne forsendelse til det internationale postcenter, jf. postlovens § 6, stk. 4. Efter denne bestemmelse er en postvirksomhed, der indsamler en forsendelse, som den ikke selv kan levere frem til modtageren, forpligtet til mod betaling at overdrage forsendelsen til en postvirksomhed, som kan levere den i modtagerens geografiske område.

Hvad angår betalingsmidler (frimærker eller andet) tilsigtes der ikke ændringer i forhold til en situation, hvor staten indgår aftale med Post Danmark A/S om postbefordringen. Med lovforslaget foreslås det, at det er transportministeren, som drager omsorg for at sikre fortsat udstedelse af danske frimærker, så længe den internationale forpligtelse består i henhold til Verdenspostkonventionen. I forbindelse med et udbud tages der stilling til, hvorledes staten opfylder sine internationale forpligtelser til at udstede de omhandlede frimærker.

Med hensyn til finansiering lægges der op til, at opgaven vedrørende postbetjening af ø-samfund og gratis befordring af blindeforsendelser må betragtes som offentlig service, som derfor vil skulle finansieres af det offentlige.

Hvad angår befordring af indenlandske rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser sker dette til omkostningsdækkende priser og der forventes således ikke behov for statsligt økonomisk bidrag.

Hvad angår forsendelser til og fra udlandet samt til og fra Færøerne og Grønland, herunder rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser, vurderes der ikke at være et fremadrettet behov for statsligt økonomisk bidrag, men det vil kunne opstå, da priserne for internationale forsendelser fastlægges i UPU, og ikke nødvendigvis vil medføre en rentabel forretning. Fra 2025 får medlemmerne i UPU dog mulighed for at indføre såkaldte ”selfdeclared rates” for små pakker og større breve, der dækker de store partier af post mellem medlemslandene, dvs., at medlemslandene selv kan fastsætte afregningspriser på op til 70 pct. af de hjemlige takster. Hermed må behovet for statslig kompensation antages at bortfalde. Eventuel statslig kompensation vil således alene vedrøre 2024, som skal kunne dokumenteres og efterprøves af en uafhængig revisor.

2.2. Placering af brevkasser

2.2.1. Gældende ret

Ved den gældende postlov er der i § 8, stk. 1, fastsat ensartede vilkår for postmodtagelse i form af et krav om, at der skal være opstillet brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel ved bygninger, villaer og rækkehuse med én eller flere husstande eller erhverv m.v.

Det er dog i § 8, stk. 1, fastsat, at ved ejendomme, hvortil der hører landbrugsjord, skal brevkassen opstilles ved det naturlige skel til ejendommen (eksempelvis ved overgangen fra indkørsel til gårdsplads), dog således at ejeren som udgangspunkt ikke er forpligtet til at skulle anbringe brevkassen i en større afstand end 50 meter målt fra ejendommens bolig (stuehuset) med mindre ejeren selv måtte ønske en placering længere væk fra boligen (stuehuset), eksempelvis ved begyndelsen af indkørslen eller ved overgang til privat fællesvej eller offentlig vej. Ud fra lighedshensyn er bestemmelsen i praksis blevet håndhævet således, at reglen om de højst 50 meter fra brevkasse til bolig har været gældende for samtlige beboelsesejendomme beliggende i landzone, dvs. også for sådanne ejendomme uden landbrugsjord, som i alle øvrige henseender svarer til et parcelhus i byområderne.

Af § 8, stk. 2, fremgår det, at der skal være opstillet brevkasseanlæg i eller ved etageejendomme med flere afleveringssteder (husstande, erhverv m.v.). Det påhviler ejeren at opstille brevkasseanlæg og at give postvirksomhederne adgang til anlægget.

Af § 8, stk. 3, følger det endvidere, at der ved fritidshuse skal være opstillet brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel. I fritidshusområder med fritidshuse, der er udstykket ifølge udstykningstilladelse udstedt efter den 1. januar 1973, skal der opstilles centralt placerede brevkasseanlæg.

I postlovens § 9, stk. 1, er det fastsat, at efter afgørelse fra de pågældendes kommune har postmodtagerne, som er ude af stand til selv at hente post i brevkassen eller brevkasseanlægget, krav på at få adresserede forsendelser afleveret direkte til boligen. Bestemmelsen finder alene anvendelse på postmodtagerens folkeregisteradresse.

2.2.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at sikre lavest mulige omkostninger til varetagelse af postbefordring og dermed styrke grundlaget for varetagelse af postbefordring i landdistrikterne foreslås nedenstående ændringer, for så vidt angår kravet om brevkasser.

Det foreslås, at ved ejendomme beliggende i landzone skal brevkassen senest den 1. januar 2025 være opstillet ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej. Der opstilles en brevkasse for hver husstand, med mindre postmodtagerne aftaler at benytte en fælles brevkasse. Brevkasserne opstilles i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelse nr. 727 af 24. juni 2011 om postbefordring og postvirksomheder, Bilag 1.

Det foreslås endvidere, at der stilles krav om, at der senest den 1. januar 2026 skal være opstillet brevkasseanlæg i samtlige fritidshusområder enten centralt placeret eller ved indgangen til området. Ved fritidshuse, der er beliggende uden for fritidshusområder, skal der være opstillet en brevkasse ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej.

Ved forslaget fjernes den eksisterende forskelsbehandling mellem fritidshusejere i fritidshusområder, der er udstykket ifølge udstykningstilladelse, udstedt efter den 1. januar 1973, og ejerne i de ældre fritidshusområder. De sidstnævnte har i dag blot en pligt til at opstille en brevkasse ved indgangen til parcellen, mens ejerne i de nyere fritidshusområder har pligt at opstille og vedligeholde centralt placerede brevkasseanlæg.

Omdelingsfunktionen er det dyreste led i postbefordringen, og med forslaget om ophævelse af 50 meter reglen i landzonen, således at brevkassen skal være placeret ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej vil omdelerne på daglig basis fremtidig kunne spare mange kilometers kørsel.

Forslaget ventes i lighed med forslaget om etablering af centralt placerede brevkasseanlæg i samtlige fritidshusområder, således at kunne bidrage til nedbringelse af postvirksomhedernes udgifter til omdeling af forsendelser. Den forventede optimering af postomdelingen vil således i sig selv indebære et mindre energiforbrug og dermed en mindre miljømæssig belastning i forhold til i dag. Begge forslag giver grundlag for en mere rationel drift af postvirksomhederne, hvilket vil tjene til at sikre fortsat kommerciel interesse i indsamling og omdeling også af breve.

Der tilsigtes ikke nogen ændringer til § 9 om levering af post direkte til boligen til borgere, der er ude af stand til selv at hente post i brevkassen eller brevkasseanlægget.

2.3. Tilsyn og gebyrfinansiering heraf

2.3.1. Gældende ret

Det følger af § 23, at transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn og ved udstedelse af tilladelser.

Det følger af stk. 2-4, at postvirksomhederne betaler Trafikstyrelsen et årligt formålsbestemt gebyr for styrelsens varetagelse af den generelle tilsynsindsats, herunder markedsovervågning, statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol, klagesagsbehandling m.v. Gebyret er i loven fastsat til 2,70 kr. pr. 1.000 befordrede adresserede forsendelser (2011-niveau). Beløbet opreguleres en gang årligt med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det herefter fremkomne beløb afrundes til nærmeste ørebeløb. Reguleringerne bekendtgøres hvert år, første gang var pr. 1. januar 2012. For 2022 udgør gebyret 3,35 kr.

Transportministeren kan i medfør af stk. 5 fastsætte nærmere regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved udstedelse af tilladelser og til dækning af omkostninger i forbindelse med en specifik ydelse, jf. § 15, stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om, at der kan tillægges renter i medfør af rentesatsloven, hvis gebyrerne ikke betales rettidigt, jf. § 23, stk. 6.

2.3.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med de ændrede rammer for den fremtidige postbefordring er der brug for, at der skal følges tættere op på udviklingen på markedet med henblik på at vurdere, hvorvidt tjenesterne udføres i overensstemmelse med internationale forpligtelser, herunder postdirektivet og Verdenspostkonventionen. Transportministeren fører endvidere tilsyn med, om markedet fortsat leverer landsdækkende posttjenester (breve og pakker) til en ensartet pris for enkeltforsendelser.

Hvis det mod forventning konstateres, at dette ikke er tilfældet, får transportministeren via bemyndigelsen i den foreslåede § 14 hjemmel til at kunne gribe ind ved at udpege en virksomhed der mod betaling håndterer den konkrete problemstilling.

Ministerens vil ligeledes kunne gribe ind, hvis det viser sig, at der ikke sker indsamling og omdeling af enkeltforsendelser i bestemt geografiske områder. Hvis problemet er vedvarende vil der kunne afholdes udbud om opgaven.

Samtidig hermed er der stadig behov for, at transportministeren fører tilsyn med overholdelse af vilkårene i postvirksomhedernes tilladelser.

Det foreslås, at transportministeren får hjemmel til at fastsætte regler om gebyrordningerne til dækning af henholdsvis Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn og til dækning af udstedelse af tilladelser i medfør af denne lov.

Det betyder, at størrelsen på det formålsbestemte gebyr til dækning af styrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn m.v. for fremtiden ikke fastsættes direkte i loven, men i stedet fastsættes ved en bekendtgørelse.

Baggrunden herfor er, at gebyret til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn i de seneste år har akkumuleret en opsparring som følge af, at indtægterne har oversteget omkostningerne. Formålet med den foreslåede ordning er således, at Trafikstyrelsen løbende kan tilpasse gebyrsatsen, så den modsvarer det reelle tilsynsomfang. Den nuværende indretning af ordningen, hvor der opkræves et beløb pr. 1.000 befordrede adresserede forsendelser som formålsbestemt gebyr, videreføres.

Et formålsbestemt gebyr på beløb under 1.000 kr. opkræves ikke.

Det foreslås at afvige fra de almindelige regler for administrative gebyrer om 4-årig balance, som følger af Finansministeriets budgetvejledning, og i stedet beregne gebyret på baggrund af en 10-årig balanceperiode. Baggrunden for dette er, at der vurderes at være mange ubekendte i Trafikstyrelsens fremtidige opgaveomfang, dels i kredsen af indbetalere af gebyrer fremover. En 10-årig balanceperiode vurderes at kunne medvirke til at afbøde evt. udsving, som måtte følge af de naturlige usikkerheder, der er forbundet med indførslen af de nye opgaver.

2.4. Uadresserede forsendelser

2.4.1. Gældende ret

Af postlovens § 2, stk. 1, fremgår det, at loven finder anvendelse på erhvervmæssig postbefordring og erhvervmæssig omdeling af uadresserede forsendelser og på vilkår for borgernes og virksomheders benyttelse af posttjenester.

Det fremgår af § 2, stk. 4, at transportministeren kan fastsætte regler om at virksomheder som udøver erhvervmæssig omdeling af individualiserede uadresserede forsendelser, helt eller delvis kan omfattes af lovens regler vedrørende virksomheder, som udøver erhvervmæssig postbefordring.

Det fremgår af postlovens § 7, stk. 1, at omdeling af adresserede og uadresserede forsendelser skal ske til adressatens brevkasse, brevkasseanlæg, brevindkast, postboks eller andre med modtager aftalte omdelingssteder.

Det følger af postlovens § 25, stk. 1, at transportministeren behandler klager over postvirksomheder eller distributionsvirksomheder, herunder klager indbyrdes mellem postvirksomheder vedrørende overholdelsen af denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af loven.

I postlovens § 28, stk. 3, er det bestemt, at overtrædelse af § 7, stk. 1 og 2, begået af en virksomhed med tilladelse til erhvervmæssig postbefordring, jf. § 3, stk. 1, eller en virksomhed, der omdeler uadresserede forsendelser, straffes med bøde.

2.4.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at de hidtidige bestemmelser, som vedrører distributionsvirksomheders omdeling af uadresserede forsendelser (reklamer m.m.), udgår af postloven, som herefter alene regulerer adresserede forsendelser, der er stilet til bestemte fysiske og juridiske personer.

Forslaget indebærer bl.a., at postloven ikke længere forpligter Post Danmark A/S til mod betaling at videregive oplysninger til andre postvirksomheder/distributører om modtagere, der ikke ønsker at modtage uadresserede forsendelser (reklamer, ugeaviser m.v.). Dette er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 1.

Post Danmark A/S etablerede selv oprindeligt en ”nej tak til reklamer” ordning for at imødekomme borgernes behov og opbyggede derfor et register over, hvem der ikke ønskede reklamer m.v. Senere er der etableret en brancheordning i regi af markedsføringsloven. I medfør af denne lov og efter forhandling mellem Forbrugerombudsmanden og branchen er der fastsat nogle retningslinjer om ”God markedsføringskik ved omdeling af forsendelser uden påført navn af 1. januar 2017”.

I relation til de nævnte retningslinjer har Post Danmark A/S frem til 2018 varetaget rollen som administrator af ordningerne med ”Nej Tak til reklamer” og ”Nej Tak til reklamer og ugeaviser”. Fra det tidspunkt tilbyder Post Danmark A/S ikke længere at omdele uadresserede forsendelser.

På den baggrund indgik FK Distribution og Post Danmark A/S aftale om, at FK Distribution overtog administratorrollen og samtlige rettigheder og forpligtelser til at administrere Nej-Tak-ordningerne i overensstemmelse med de til enhver tid gældende retningslinjer for god markedsføringsskik ved omdeling af disse forsendelser. Aftalen har endvidere dannet grundlag for, at Post Danmark A/S indtil nu har kunnet opfylde sin forpligtelse til at videregive oplysninger om nej tak til reklamer til andre postvirksomheder

Da Post Danmarks førømtalte database med adresser, hvor der siges nej tak til reklamer m.v., er overdraget til FK Distribution, ophæves Post Danmarks forpligtelse til at videregive de pågældende oplysninger med forslaget. Med hensyn til FK Distribution er denne virksomhed, som øvrige virksomheder, der behandler persondata, omfattet af anden lovgivning.

2.5. Modtagerdatabaser

2.5.1. Gældende ret

Postlovens § 13, stk. 1, giver postvirksomheder hjemmel til at oprette og anvende en modtagerdatabase, og i medfør af 2. stykke kan der mod betaling og til brug for oprettelsen og ajourføringen heraf indhentes relevante oplysninger i elektronisk form fra Det Centrale Personregister, (CPR) efter reglerne i kapitel 10 i lov om Det Centrale Personregister, Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) og Bygnings- og Boligregisteret (BBR). Den befordringspligtige postvirksomhed kan herudover fra CPR indhente oplysninger om navngivne nyfødte og indrejste med bopæl her i landet.

Det følger af § 13, stk. 3, at personhenførbare oplysninger, som leveres til databasen fra offentlige registre, kun må anvendes af postvirksomheden i forbindelse med befordring af forsendelser for andre.

Den befordringspligtige postvirksomhed skal i medfør af stk. 4 mod vederlag på gennemsigtige, ikke diskriminerende og omkostningsbaserede vilkår give andre postvirksomheder inden for disses geografiske dækningsområde adgang til oplysninger om

- 1) Adresser, herunder på nyfødte og indrejste
- 2) Adresser med henblik på eftersendelse af post ved midlertidig flytning,
- 3) Adresser med henblik på levering af post til ny adresse eller postboks
- 4) Adresser på personer, som har krav på at få adresserede forsendelser afleveret direkte til boligen, og
- 5) Adresser på postmodtagere, der har frabedt sig uadresserede forsendelser.

Der må i medfør af stk. 5 dog ikke gives adgang til oplysninger om eftersendelse af post ved flytning og levering af post til ny adresse eller postboks, hvis postmodtageren har frabedt sig videregivelse af oplysningerne.

Distributionsvirksomheder kan i medfør af stk. 6 på tilsvarende vilkår som postvirksomheder få adgang til oplysninger om postmodtagere, der ikke ønsker at modtage uadresserede forsendelser.

2.5.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den nugældende bestemmelse i § 13 stammer fra en tid, hvor den befordringspligtige postvirksomhed, Post Danmark A/S, tilbød en række særlige adresseordninger, der blandt andet gav borgere mulighed for at meddele midlertidig eller varig adresseændring direkte til Post Danmark A/S. Post Danmark A/S var derfor tidligere i besiddelse af unikke adressedata, hvor Post Danmark var forpligtet til mod betaling at videregive disse oplysninger til andre postvirksomheder.

En række af disse adresseordninger eksisterer imidlertid ikke længere, men er i dag afløst af et officielt register over alle adresser i Danmark, Danmarks Adresseregister (DAR), der stiller adressedata vederlagsfrit til rådighed digitalt for alle virksomheder og borgere. Borgerne meddeler endvidere ikke længere flytning til Post Danmark A/S, men alene til Det Centrale Personregister (CPR), og herfra modtager Post Danmark A/S på lige fod med alle andre virksomheder oplysninger om skete adresseændringer.

Som led i at postloven alene fremover skal regulere adresserede forsendelser udgår desuden muligheden for at videregive adresser på modtagere, der har frabedt sig uadresserede forsendelser.

Da postvirksomheder om ønsket kan indhente oplysninger i elektronisk form fra forskellige offentlige registre, herunder CPR ses der ikke grundlag for at postloven regulerer områder, som tillige er reguleret ved anden lovgivning. F.eks. er det i CPR-loven angivet, at virksomhederne på forhånd over for CPR skal kunne identificere de personer, der ønskes oplysninger om. Som en særordning har Post Danmark adgang til fra CPR at modtage oplysninger om navngivne nyfødte og indrejste personer til landet. Adgangen hertil er knyttet til Post Danmarks status som befordringspligtig postvirksomhed.

Det foreslås derfor, at reguleringen vedrørende modtagerdatabaser, herunder Post Danmarks database, udgår af postloven. Lovgivningen vedrører herefter kun bestemmelser om aflevering af forsendelser direkte til boligen, herunder den tilhørende database og videregivelse af oplysninger om personer, som har krav herpå.

Det foreslås, at det fremover bliver transportministeren (Trafikstyrelsen), som varetager opgaven med at ajourføre databasen over postmodtagere, som skal have forsendelser afleveret direkte til boligen, ligesom postvirksomhederne hos styrelsen kan indhente oplysninger om disse postmodtagere i deres geografiske dækningsområde.

2.6. Det kronede posthorn

2.6.1. Gældende ret

Det følger af postlovens § 19, stk. 1, at den befordringspligtige postvirksomhed skal anvende det kronede posthorn som kendetegn for befordringspligten. Det kronede posthorn må alene anvendes i sammenhæng med den befordringspligtige postvirksomheds postbefordring og dertil knyttet virksomhed.

Videre følger det af § 19, stk. 2, at den befordringspligtige postvirksomheds anvendelse af kongens eller den regerende dronnings monogram kræver tilladelse fra regenten.

2.6.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelserne i postlovens § 19 foreslås ophævet. Ifølge denne bestemmelse skal Post Danmark A/S anvende det kronede posthorn som kendetegn for befordringspligten. Imidlertid har postmarkedet siden 2011 forandret sig, idet der er fuld liberalisering og flere konkurrerende postvirksomheder på både brev og pakkemarkedet m.v. En pligt til at anvende det kronede posthorn vurderes ikke længere at være tidssvarende. Det foreslås, at transportministeren får bemyndigelse til at ophæve bestemmelserne, når Post Danmark ikke længere anvender det kronede posthorn. Tidshorizonten herfor kan tænkes at være op til 5 år.

2.7. Frimærker

2.7.1. Gældende ret

Staten har i medfør af Verdenspostkonventionen en traktatmæssig forpligtelse til at udstede frimærker, hvor der er påtrykt ”Danmark”, som udtryk for et internationalt anerkendt forudbetalingsmiddel ved befordring af forsendelser.

Det følger derfor af postlovens § 20, at den befordringspligtige postvirksomhed skal udstede frimærker, og disse skal være påtrykt ”Danmark”.

2.7.2 Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det, at det er transportministeren, som drager omsorg for at sikre fortsat udstedelse af danske frimærker, så længe den internationale forpligtelse består i henhold til Verdenspostkonventionen. I forbindelse med et udbud af udlandspost tages der stilling til, hvordan staten kan opfylde sine internationale forpligtelser til at udstede de omhandlede frimærker. Transportministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af denne ændring.

Andre former for bevis for forudbetaling af befordringen af en forsendelse kan dog inden for rammerne af UPU tillige anvendes, f.eks. frankopåtryk P.P., frankostempling eller anden angivelse, såfremt forsendelsens oprindelsesland fortsat tydeligt fremgår deraf.

Derfor foreslås det desuden, at der gives transportministeren adgang til, i en fremtidig situation hvor den internationale udveksling af forsendelser måtte blive udbudt, at bestemme, at den vindende postvirksomheds måde at frankere forsendelser på skal kunne benyttes i postudvekslingen. Verdenspostforeningens Internationale Bureau underrettes om, hvilke former for frankering, der i Danmark er godkendt til brug for den internationale postudveksling.

2.8. Postnummersystemet

2.8.1. Gældende ret

Det følger af postlovens § 21, at den befordringspligtige postvirksomhed vedligeholder det offentlige postnummersystem til brug for den landsdækkende postbetjening og til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser.

Af lovens § 21, stk. 2, fremgår det, at den befordringspligtige postvirksomhed skal indhente transportministerens godkendelse forud for en ændring i postnummersystemet.

Videre følger det af § 21, stk. 3, at transportministeren kan nægte godkendelse, hvis den påtænkte ændring indebærer, at et vejnavn eller en adresse ikke længere er geografisk entydig inden for et

postnummer. Transportministeren kan endvidere nægte godkendelse, hvis ændringen vil medføre væsentlige administrative omkostninger for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder.

Endelig følger det af lovens § 21, stk. 4, at transportministeren kan fastsætte nærmere regler om udformning og vedligeholdelse af postnummersystemet.

2.8.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Inddelingen af landet i et postnummersystem blev oprindeligt indført af postvæsenet i 1967 af hensyn til en sikker og effektiv postbefordring.

Det offentlige postnummersystem vedligeholdes i dag af den befordringspligtige postvirksomhed både til brug for den landsdækkende postbetjening og til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser.

Med lovforslaget foreslås det, at vedligeholdelsen overgår til transportministeren. Der tilsigtes ikke nogen ændring af principperne for vedligeholdelsen af postnummersystemet.

3. Konsekvenser for FN's verdensmål

Forslaget har ikke væsentlige konsekvenser for FN's verdensmål.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes ikke at have nævneværdige økonomiske og administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

Når det som foreslået overlades til markedet at levere breve og pakker m.v., bortfalder Post Danmarks momsfratagelse for forsendelser omfattet af befordringspligten, og der vil skulle indføres moms på Post Danmarks forsendelser i kraft af bestemmelser, der ligger uden for postloven. De private postvirksomheder opkræver allerede i dag moms. Indførelsen af moms på forsendelser, der i dag er momsfratagne, medfører bl.a., at staten vil få et øget momsprovenu men også øgede udgifter til refusion af købsmoms. På sigt skønnes det, at staten vil få et mindre provenu på 5 mio. kr. årligt i takt med det fortsatte fald i brevmængderne.

Staten vil skulle afholde udgifter i forbindelse med udbud af blindeforsendelser, udlandspost, herunder rekommandere forsendelser og forsendelser til ind- og udland, samt betjening af øsamfund samt evt. også udbud af andre adresserede forsendelser, herunder enkeltforsendelser. Når der indregnes et yderligere momsprovenu frem til 2027, jf. ovenfor, vurderes det at indebære statslige nettoudgifter på i alt 10-40 mio. kr. i 2024, 10-25 mio. kr. årligt i 2025-27 og varige udgifter på 35 mio. kr. årligt. Dette skal ses i forhold til, at kompensationen til Post Danmark A/S for varetagelse af befordringspligten i 2023 forventes at udgøre 150 mio. kr., med forbehold for endelig godkendelse i forbindelse med notifikation for EU Kommissionen.

Hvad angår udlandspost, forventes der ikke at være et aktuelt finansieringsbehov i forhold til den postvirksomhed, som staten indgår aftale med, på grund af besluttede prisstigninger på afregninger mellem landene i UPU. I 2024 medfører forslaget, at staten stiller en underskudsgaranti på 30 mio. kr. Garantien træder i kraft, hvis udviklingen på det internationale postmarked medfører, at operatøren får et dokumenteret underskud på varetagelse af opgaven.

Med forslaget får transportministeren desuden hjemmel til at udpege en postvirksomhed til at varetage statens samlede forpligtelser eller dele heraf i henhold til EU's postdirektiv og Verdenspostkonventionen. Der er tale om en bestemmelse, der kan aktiveres af transportministeren, såfremt markedet mod forventning udvikler sig på en måde, der indebærer, at den danske stat ikke længere kan dokumentere at leve op til sine forpligtelser i henhold til EU's postdirektiv og til kravene i Verdenspostkonventionen.

Når postbefordringen overlades til virksomhederne på postmarkedet, vil staten skulle udføre en tættere overvågning af markedet for at kunne vurdere, hvorvidt staten til stadighed opfylder sine forpligtelser i forhold til postdirektivet og Verdenspostkonventionen, hvilket vil medføre administrative og økonomiske konsekvenser for staten. Foruden denne opgave skal staten tillige varetage en række tilsynsopgaver som hidtil, herunder udstede tilladelser. Dertil kommer varetagelsen af tilsyn med yderligere et antal postvirksomheder på grund af kravet om, at postvirksomheder, der leverer kontraktpakker, igen skal omfattes af postloven.

Med forslaget overgår vedligeholdelse og administration af postnummersystemet til staten (Trafikstyrelsen). En sådan ny opgavevaretagelse vil indgå i styrelsens løbende forvaltning af området inden for de bevillinger, der gives.

Hvad angår opgaven med at udstede frimærker, foreslås denne varetaget af transportministeren. Transportministeren kan overlade udstedelsen til en virksomhed. Såfremt opgaven bringes i udbud, vil dette kunne medføre administrative og økonomiske konsekvenser for staten. Der vil endvidere opstå udgifter til løbende betaling for denne opgave.

Lovforslaget skønnes ikke at ville få offentlige implementeringskonsekvenser af væsentligt omfang, og lovforslaget vurderes at følge de fastsatte principper for digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget kræver, at Transportministeriet skal etablere og vedligeholde en database over postmodtagere, der har krav på at få afleveret forsendelser direkte til boligen. Herudover forventes lovforslaget ikke at kræve udvikling af nye IT-systemer, idet det vurderes, at opgaven i øvrigt kan udføres under den nuværende it-understøttelse.

5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*

Med bortfald af Post Danmarks momsfrigivelse sikres lige konkurrencevilkår på markedet i forhold til prissætning, hvilket skønnes at ville skærpe konkurrencen yderligere.

Gennem offentligt udbud foreslås etableret en fælles struktur for postbefordring til og fra de mindre ø-samfund. Den operatør, som vinder udbuddet, skal stå for etablering, vedligeholdelse og drift af infrastrukturen, hvor der efter behov kan blive tale om etablering af brevkasseanlæg, pakkeautomater/nærbokse og postkasser. Postvirksomheder, der har tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring, kan vælge at være tilknyttet postbetjeningen af ø-samfund og dermed lade deres forsendelser indgå i en fælles poststrøm til og fra øerne. Det står dog virksomhederne frit for selv at varetage postbetjeningen helt frem til modtageren på øen.

Postvirksomheder vil spare omkostninger ved de foreslåede ændrede regler for placering af postkasser ved ejendomme i landzone og i fritidshusområder, på grund af et mindre kørselsbehov.

For de virksomheder og organisationer m.fl., der ikke har momsfradrag (finansielle virksomheder, forsikringsselskaber, velgørende organisationer og foreninger m.v.), vil udgifter til porto alt andet lige blive højere, når Post Danmarks priser tillægges moms, med mindre de nævnte afsendere vil overgå til digital kommunikation eller andre virksomheder kan tilbyde lavere priser.

En række postvirksomheder, estimeret 10-20 virksomheder, som beforder pakker i henhold til kontrakt med afsenderen, vil i medfør af lovændringen blive omfattet af postloven, herunder kravet om at indhente og betale for en tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring samt betaling af gebyr til tilsynet.

Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen om anvendelse af det kronede posthorn vil medføre udgifter for den nuværende befordringspligtige postvirksomhed. Af samme grund foreslås det, at virksomheden får nogle år til at efterleve dette.

Tilsynsopgaver som følge af lovforslaget vil som i den gældende lov skulle gebyrfinansieres af postvirksomhederne.

Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes ikke at være relevante for de konkrete ændringer i lovforslaget.

Lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

6. *Administrative konsekvenser for borgerne*

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. *Klimamæssige konsekvenser*

Positive, men beskedne, jf. pkt. 8.

8. *Miljø- og naturmæssige konsekvenser*

De foreslåede bestemmelser om ophævelse af 50 meter reglen i landzonen samt kravet om, at der i alle fritidshusområder skal indføres centrale brevkasseanlæg, vil bidrage til at nedbringe postvirksomhedernes udgifter til omdeling på grund af sparet kørsel til og fra brevkasserne. Den forventede optimering af omdeling vil således i sig selv indebære et mindre energiforbrug og dermed en mindre miljømæssig belastning i forhold til i dag.

9. *Forholdet til EU-retten*

Med forslaget til ny affattelse af postlovens § 14 udnyttes muligheden i postdirektivets artikel 4, stk. 2, for, at der kan – men ikke skal – udpeges en postvirksomhed til at opfylde befordringspligten.

Desuden udnyttes muligheden for, at befordringspligten kan opfyldes ved at købe de pågældende tjenester efter udbud, jf. artikel 7.

Endelig er der hverken pligt til at udpege en postvirksomhed eller udbyde posttjenester, hvis markedet i forvejen leverer disse posttjenester.

Post Danmark A/S forventes i en overgangsperiode at skulle varetage blindeforsendelser og udlandspost samt postbetjening af ø-samfund, indtil der er foretaget udbud af disse opgaver. Denne opgavevaretagelse indeholder statsstøtte, som skal notificeres til EU-Kommissionen, med mindre kompensationen herfor er mindre end minimumsgrænsen for anmeldelse af statsstøtte. I tilfælde af, at kompensationen er højere end denne grænse, skal støtten anmeldes. Det er dog den helt klare vurdering, at der i givet fald vil være tale om statsstøtte, der kan godkendes.

10. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*

Et udkast til lovforslag er den xx/xx 20XX sendt i høring med frist den xx/xx/xxxx hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

11. *Sammenfattende skema*

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og implementeringsomkostninger for stat, kommuner og regioner	Yderligere momsprovenu, når forsendelser hos Post Danmark A/S pålægges moms, som dog vil være faldende over en kortere årrække. Modsvares af øgede udgifter til refusion af købsmoms	<p>Udgifter for staten til betaling til en udpeget postvirksomhed for i en overgangsperiode at varetage den internationale postbefordring, befordring af blindeforsendelser samt postbetjening af ø-samfund. Når der indregnes et yderligere momsprovenu frem til 2027, jf. ovenfor, vurderes det at indebære statslige nettoudgifter på i alt 10-40 mio. kr. i 2024, 10-25 mio. kr. årligt i 2025-27 og varige udgifter på 35 mio. kr. årligt.</p> <p>Udgifter for staten til administrative opgaver ved afholdelse af udbud vedrørende international postbefordring, blindeforsendelser og postbetjening af ø-samfund, samt kontraktsbetaling herfor.</p> <p>Staten (Trafikstyrelsen) vil på visse områder få øgede administrative og økonomiske omkostninger til</p> <ul style="list-style-type: none"> - overvågning af markedet, herunder gennemførelse af markedsundersøgelser - tilsyn med et øget antal virksomheder

		<ul style="list-style-type: none"> - øget administration og ressourcer til systemunderstøttelse og drift af ordningen med post direkte til boligen - overtagelse af ansvar for vedligeholdelse af postnummersystemet.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Er angivet ovenfor, da der er udgifter forbundet med disse.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>Postvirksomhederne vil kunne spare omkostninger ved de ændrede regler for brevkasser i landzone og fritidshusområder.</p> <p>Postvirksomheder vil efter eget valg kunne drage fordel af at få sine forsendelser til de mindre ø-samfund med den fælles poststrøm og infrastruktur, der etableres gennem statens udbud af postbetjeningen af ø-samfund.</p> <p>Lige konkurrence i forhold til prissætning, når Post Danmarks posttjenester momspålægges.</p>	<p>Et antal virksomheder (estimeret 10-20) skal underlægges kravet om en posttilladelse og betaling herfor samt af gebyr til tilsynet.</p> <p>For postkunder, der ikke har momsfradrag (finansielle virksomheder, forsikringsselskaber, velgørende organisationer og foreninger m.v.) vil udgifter til porto alt andet bliver højere, når Post Danmarks priser tillægges moms.</p> <p>Ophævelse af anvendelse af det kronede posthorn vil medføre udgifter for den befordringspligtige postvirksomhed.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	En række postvirksomheder skal ansøge om tilladelse til erhvervmæssig postbefordring, idet de underlægges postloven, hvilket bl.a. indebærer indberetning til tilsynet (Trafikstyrelsen) om deres forretningsmæssige aktiviteter og at der vil kunne klages over virksomheden til tilsynet.
Miljømæssige konsekvenser	Ændrede regler om placering af brevkasser kan bidrage til at mindske miljøpåvirkningen af kørsel til brevkasserne.	Ingen

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder EU-retlige aspekter, idet det indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet.	

Bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1.

Det følger af postlovens § 2, stk. 1, at loven finder anvendelse på erhvervmæssig postbefordring og erhvervmæssig omdeling af uadresserede forsendelser og på vilkår for borgeres og virksomheders benyttelse af posttjenester.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 1, at i postlovens § 2, stk. 1, udgår »og erhvervmæssig omdeling af uadresserede forsendelser«.

Hidtil har der i postloven været enkelte bestemmelser, som angår distributionsvirksomheders omdeling af uadresserede forsendelser, f.eks. reklamer.

Uadresserede forsendelser anses imidlertid ikke for at være postforsendelser og hører derfor ikke naturligt under postloven, hvorfor det foreslås, at postloven fremover alene angår adresserede postforsendelser, dvs. hvor forsendelserne er adresseret til bestemte fysiske og juridiske personer.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4

Til nr. 2.

Det følger af postlovens § 2, stk. 1, at loven finder anvendelse på erhvervmæssig postbefordring og erhvervmæssig omdeling af uadresserede forsendelser og på vilkår for borgeres og virksomheders benyttelse af posttjenester.

Af postlovens § 2, stk. 2, fremgår det, at ved erhvervmæssig postbefordring forstås i denne lov erhvervmæssig indsamling, erhvervmæssig sortering eller erhvervmæssig omdeling af adresserede forsendelser på op til 20 kg, herunder forsendelser til og fra udlandet.

Det følger imidlertid af postlovens § 2, stk. 3, at loven ikke finder anvendelse på befordring af adresserede pakker, som befordres i henhold til en forudgående aftale mellem den virksomhed, som befordrer pakken, og afsenderen, medmindre befordring sker på grundlag af en individuel tilladelse. Ved en individuel tilladelse forstås den posttilladelse, som udstedes som grundlag for varetagelsen af befordringspligten, og som indeholder individuelle vilkår.

Videre følger det af postlovens § 2, stk. 4, at transportministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, som udøver erhvervmæssig omdeling af individualiserede, uadresserede forsendelser, helt eller delvis kan omfattes af lovens regler vedrørende virksomheder, som udøver erhvervmæssig postbefordring.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 2, at § 2, stk. 3 og 4, ophæves. Forslaget indebærer, at befordring af pakker, som hidtil har kunnet befordres uden en posttilladelse og i henhold til en foregående aftale herom med afsenderen, fremadrettet vil være omfattet af postlovens regler. Baggrunden er, at denne pakkebefordring er en naturlig del af postmarkedet, og at virksomheder med sådanne aktiviteter derfor bør være underlagt postloven, også af hensyn til kunderne.

Ophævelsen af muligheden for lovligt at befordre pakker uden en posttilladelse, medfører, at sådanne virksomheder for fremtiden vil skulle have en tilladelse til erhvervmæssig postbefordring udstedt af Trafikstyrelsen. Virksomheden vil hermed blive omfattet af tilsynet med postvirksomheder, herunder markedsovervågning og klagebehandling over virksomheden. Forpligtelsen til at søge en tilladelse gælder fra lovens ikrafttræden, jf. § 4, og lovforslaget indeholder en overgangsbestemmelse, jf. § 2, stk. 4, hvorefter virksomheder, der udøver erhvervmæssig postbefordring inden lovens ikrafttræden, får op til 6 måneder til at indhente en tilladelse hos Trafikstyrelsen.

Forslaget indebærer tillige, at de pågældende virksomheder får samme vilkår efter loven som eksisterende postvirksomheder, herunder blandt andet pligt til at betale gebyr til Trafikstyrelsen til dækning af omkostninger ved styrelsens generelle tilsyn, jf. § 23, stk. 3.

De virksomheder, som efter den nugældende bestemmelse i § 2, stk. 3, tilladelsesfrit kan omdele pakker i henhold til en forudgående aftale med afsenderen, er ikke omfattet af nogen registreringsforpligtelse, medmindre de udfører grænseoverskridende pakketjenester i medfør af forordning (EU) 2018/644 om grænseoverskridende pakkeleveringstjenester. Det er derfor usikkert, hvor mange virksomheder, der fremtidig vil skulle have tilladelse til erhvervmæssig postbefordring som følge af forslaget. Det vurderes dog som minimum, at yderligere 10-20 virksomheder på det danske postmarked vil blive omfattet af lovens krav om tilladelse m.v.

Til nr. 3.

Det følger af postdirektivets artikel 9, at medlemsstaterne kan indføre tilladelsesprocedurer, herunder individuelle tilladelser.

Derfor er det i postlovens § 3, stk. 1 fastsat, at virksomheder, der udøver erhvervmæssig postbefordring, skal have tilladelse hertil fra transportministeren.

Af postlovens § 3, stk. 4, fremgår det, at meddelelse af tilladelse er betinget af, at virksomheden forpligter sig til at bidrage til den udligningsordning, der er nævnt i § 18, medmindre virksomheden er pålagt befordringspligt, jf. § 14. 1. pkt. gælder dog ikke for tilladelser, som udstedes efter den 1. januar 2020.

Denne udligningsordning er blevet udfaset med udgangen af 2019, jf. § 1, nr. 1 og 3, i lov nr. 1560 af 13. december 2016 om ændring af postloven, hvorfor der foreslås en nyaffattelse af

§ 3, stk. 4. Det foreslås, at § 3, stk. 4 affattes således: Der kan meddeles tilladelse enten til lokal postbefordring eller landsdækkende postbefordring. Virksomheder med landsdækkende befordring skal udbyde et standardprodukt til ensartede priser til hele landet inden for de tjenester, de udbyder.

Det betyder, at enhver postbefordring, der ikke er landsdækkende er lokal postbefordring i postlovens forstand. En betingelse for at kunne kalde sig landsdækkende er, at den pågældende virksomhed til enhver tid kan dokumentere, at virksomheden har et standardprodukt til ensartede priser til hele landet inden for de tjenester (dvs. henholdsvis breve og pakker), som de udbyder. Tilladelse til lokal postbefordring er ikke et forbud mod at tilbyde landsdækkende posttjenester, men virksomheden må ikke over for kunderne reklamere med at være landsdækkende.

Til nr. 4.

Det følger af postlovens § 5, stk. 2, at en tilladelse til en postvirksomhed, som ikke er pålagt beforderingspligt, jf. § 14, kan tilbagekaldes, hvis virksomheden ikke leverer de af virksomheden angivne posttjenester med hensyn til geografisk dækningsområde, service og kvalitet, jf. § 6, stk. 3.

Postlovens § 5, stk. 2, henviser til postvirksomheder, ”som ikke er pålagt beforderingspligt”, dvs. alle andre postvirksomheder end den beforderingspligtige postvirksomhed.

Det foreslås, at ”, som ikke er pålagt beforderingspligt, jf. § 14,” udgår af § 5, *stk. 2*, som en konsekvens af ændringen i § 1, *nr. 11*.

Til nr. 5.

Det følger af lovens § 6, stk. 3, at en postvirksomhed, som ikke er pålagt beforderingspligt efter § 14, ved ansøgning om tilladelse efter § 3, stk. 1, skal angive sit geografiske dækningsområde samt service og kvalitet for sine posttjenester, herunder meddele transportministeren senere ændringer i disse.

Postlovens § 6, stk. 3, henviser således til postvirksomheder, ”som ikke er pålagt beforderingspligt”, dvs. alle andre postvirksomheder end den beforderingspligtige postvirksomhed.

Det foreslås, at ”, som ikke er pålagt beforderingspligt efter § 14,” udgår i § 6, *stk. 3*, som en konsekvens af ændringen i § 1, *nr. 11*.

Til nr. 6.

Det følger af postlovens § 7, stk. 1, at omdeling af adresserede og uadresserede forsendelser skal ske til adressatens brevkasse, brevkasseanlæg, brevindkast, postboks eller til andre med modtager aftalte omdelingssteder. Adresserede forsendelser kan efter aftale med afsender eller modtager leveres til et postbetjeningssted.

Det foreslås, at ”og uadresserede” udgår i § 7, *stk. 1*.

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede ændring i § 1, *nr. 1*, hvorefter postloven ikke regulerer uadresserede forsendelser, men i fremtiden alene regulerer adresserede forsendelser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.

Til nr. 7.

Det følger af postdirektivets artikel 3, nr. 3, at beforderingspligten omfatter omdeling til alle fysiske og juridiske personers bopæl eller undtagelsesvis, på betingelser som den nationale forvaltningsmyndighed fastsætter, til hertil indrettede anlæg.

Ifølge postlovens § 8, stk. 1, skal ejeren opstille brevkasse ved indgangen til den enkelte parcel ved bygninger, villaer og rækkehuse med en eller flere husstande eller erhverv m.v. For ejendomme, hvortil der hører landbrugsjord, skal brevkassen opstilles ved det naturlige skel til ejendommen, dog således at afstanden mellem bolig og brevkasse højst må udgøre 50 m.

De nærmere regler for opstilling af brevkasser fremgår af Bilag 1 til Trafikstyrelsens bekendtgørelse nr. 727 af 24. juni 2011 om postbefordring og postvirksomheder. Bilag 1 indeholder generelle krav til udformning og indretning m.v. af brevkasser, brevkasseanlæg og brevindkast. Det er f.eks. angivet, hvilken europæisk standard brevkassen skal opfylde, hvilken højde den skal være placeret i, størrelsen af selve brevindkastet, placering af navneskilt m.v.

Endvidere følger det af postlovens § 9, stk. 1, at postmodtagere, som er ude af stand til selv at hente post i brevkassen eller brevkasseanlægget, efter afgørelse fra de pågældendes bopælskommune har krav på at få adresserede forsendelser afleveret direkte til boligen. Dette finder alene anvendelse på postmodtagerens folkeregisteradresse. Med nærværende forslag tilsigtes ikke ændring af denne bestemmelse.

Det foreslås med en nyaffattelse af § 8, stk. 1, 2. pkt., at ophæve den særregel, som gælder for ejendomme i landzonen, således, at brevkassen for fremtiden skal være placeret ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej.

Ændringen betyder, at ejeren af en ejendom i landzone får pligt til at flytte brevkassen fra dens nuværende placering i overensstemmelse med ”50 meter-reglen” til en placering ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej.

Omdelingsfunktionen er det dyreste led i postbefordringen, og med forslaget vil omdelerne på daglig basis fremtidig kunne spare mange kilometers kørsel.

Forslaget forventes at kunne bidrage til nedbringelse af postvirksomhedernes udgifter til omdeling. Den forventede optimering af postomdelingen vil således i sig selv indebære et mindre energiforbrug for postvirksomheder og dermed en mindre miljømæssig belastning i forhold til i dag.

Forslaget om ændret placering af brevkasser i landzone foreslås at skulle gælde fra den 1. januar 2025, jf. § 4.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2

Til nr. 8.

Det følger af postlovens § 8, stk. 3, at der ved fritidshuse ligesom ved parcelhuse og lign. skal opstilles brevkasser ved indgangen til hver enkelt parcel. I fritidshusområder med fritidshuse, der er udstykket ifølge udstykningstilladelse udstedt efter den 1. januar 1973, skal der opstilles centralt placerede brevkasseanlæg. Ved udstykning af fritidshusområder skal der afsættes et passende areal til opstilling af centralt placerede brevkasseanlæg. Det påhviler den, der får meddelt en udstykningstilladelse, at tilvejebringe det fornødne areal til etablering af centralt placerede brevkasseanlæg. Fritidshusejerne skal opstille og vedligeholde brevkasseanlægget.

De nærmere regler for opstilling af brevkasser og brevkasseanlæg fremgår af Bilag 1 til Trafikstyrelsens bekendtgørelse nr. 727 af 24. juni 2011 om postbefordring og postvirksomheder. Bilag 1 indeholder generelle krav til udformning og indretning mv. af brevkasser, brevkasseanlæg og brevindkast. Det er f.eks. angivet, hvilken europæisk standard brevkassen skal opfylde, hvilken højde den skal være placeret i, størrelsen af selve brevindkastet, placering af navneskilt m.v.

Endvidere følger det af postlovens § 9, stk. 1, at postmodtagere, som er ude af stand til selv at hente post i brevkassen eller brevkasseanlægget, efter afgørelse fra de pågældendes bopælskommune, har krav på at få adresserede forsendelser afleveret direkte til boligen. Dette finder alene anvendelse på postmodtagerens folkeregisteradresse. Med nærværende forslag tilsigtes ikke ændring af denne bestemmelse.

Med nyaffattelsen af § 8, stk. 3, 1. og 2. pkt. foreslås det, at der i samtlige fritidshusområder uanset udstykningsår skal være opstillet brevkasseanlæg placeret enten på et centralt sted i området eller ved indgangen til fritidshusområdet.

Derved ophæves den eksisterende forskelsbehandling mellem fritidshusejere i fritidshusområder, som er udstykket ifølge udstykningstilladelse udstedt efter den 1. januar 1973, og ejerne i de ældre fritidshusområder fra før denne dato. De sidstnævnte ejere har i dag – uanset opførelsesåret for fritidshuset – blot en pligt til at have en brevkasse opstillet ved indgangen til parcellen, mens ejere af fritidshuse i de nyere fritidshusområder, som er udstykket efter den nævnte dato, har pligt til i fællesskab at opstille og vedligeholde centralt placerede brevkasseanlæg.

Der foreligger ikke umiddelbart tilgængelige oplysninger om udstykningstidspunkt for fritidshusområder, men ifølge Erhvervsstyrelsen findes der godt 218.000 fritidshuse (sommerhuse) i Danmark, hvoraf knap 94 pct., eller godt 205.000, er beliggende i fritidshusområder (taloplysninger fra 2020).

I de nyere fritidshusområder har den, der har fået meddelt udstykningstilladelsen, pligt til i forbindelse med udstykningen at reservere det fornødne areal til etablering af et centralt brevkasseanlæg, jf. § 8, stk. 3, 4. pkt. I de ældre fritidshusområder har et sådant krav ikke været gældende.

Lovforslaget betyder for de ældre fritidshusområders vedkommende, at ejerne i fællesskab og senest ved udgangen af 2025 skal lade et nyt fælles brevkasseanlæg opstille på en central placering i området eller ved indgangen til området. De eksisterende, individuelle brevkasser ved indgangen til fritidshusparcellen kan samtidig nedlægges.

Det er ikke hensigten med forslaget at foretage ændringer i regler eller vilkår for de allerede etablerede, centralt placerede brevkasseanlæg i fritidshusområder udstykket efter 1973, men for det tilfælde, at der endnu ikke er blevet etableret et centralt placeret brevkasseanlæg i et sådant nyere fritidshusområde, gælder kravet herom fremdeles.

Ved forslaget overlades det til ejerne af fritidshusene – typisk gennem en grundejerforening, et ejerlaug eller et lignende fælles forum – at tage stilling til anskaffelsen og til den nærmere, naturlige og centrale placering på fællesareal af brevkasseanlægget i det pågældende fritidshusområde. En sådan central placering kunne eksempelvis være ved det vigtigste eller det største vejkryds, ved et fælles renovationsanlæg eller ved andre fælles faciliteter eller lokaliteter på fællesarealer, hvor fritidshusejerne typisk passerer eller har ærinder, og hvor der er den fornødne plads til brevkasseanlægget. Et meget stort antal postmodtagere i et givet fritidshusområde kan nødvendiggøre opsætning af flere brevkasseanlæg, hvis det af praktiske grunde, herunder af pladsmæssige hensyn, ikke er muligt at etablere ét samlet anlæg, således at en opdeling i to eller flere brevkasseanlæg må anses for påkrævet for det pågældende fritidshusområdes vedkommende.

Hvis en placering af brevkasseanlægget centralt i fritidshusområdet ikke lader sig gøre, skal der i stedet tages stilling blandt fritidshusejerne til, hvilken af eventuelt flere egnede indgange til fritidshusområdet som vil være mest hensigtsmæssig for placeringen af brevkasseanlægget i stedet for en central placering og under forudsætning af, at brevkasseanlægget befinder sig på et areal hørende til fritidshusområdet.

Trafikstyrelsen vil kunne yde rådgivning med hensyn til spørgsmålet om den mest hensigtsmæssige placering af brevkasseanlæg, herunder til spørgsmål om skiltning om placeringen.

Med nyaffattelsen af forslaget til § 8, stk. 3, 2. pkt., understreges det, at fritliggende fritidshuse, beliggende uden for de egentlige fritidshusområder, i lighed med huse i landzonen skal have en brevkasse opstillet ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej. Det drejer sig ifølge Erhvervsstyrelsen om godt 13.000 i 2020.

Forslaget om centralt placerede brevkasseanlæg i samtlige fritidshusområder ventes at kunne bidrage til nedbringelse af postvirksomhedernes udgifter til omdeling af forsendelser på grund af sparet kørsel til og fra brevkasserne. Den forventede optimering af postomdelingen vil således i sig selv indebære et mindre energiforbrug og dermed en mindre miljømæssig belastning i forhold til i dag.

Forslaget om centralt placerede brevkasseanlæg foreslås at skulle gælde fra den 1. januar 2026, jf. § 4.

For så vidt angår postmodtagere, som i medfør af postlovens § 9 har fået eller får bevilget 'post til døren', og som efter planlovens regler har ret til at benytte fritidshuset som helårsbolig, vil disse modtagere fremdeles kunne få adresserede forsendelser afleveret direkte til fritidshuset, forudsat at der dér er en afleveringsmulighed for post i form af en brevkasse, og forudsat at de pågældende har folkeregisteradresse i fritidshuset, jf. nugældende § 9, stk. 1, 2. pkt. Dette gælder, uanset om fritidshuset er beliggende i et fritidshusområde eller ej.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 9.

I henhold til postdirektivet (artikel 11a) sørger medlemsstaterne for, at der er gennemsigtige og ikke diskriminerende muligheder for at få adgang til dele af den postale infrastruktur eller posttjenesterne, som hører under befordringspligten, som f.eks. postnummersystem, adressedatabase, postbokse, postkasser, oplysninger om adresseændringer, eftersendelse og returnering.

Postlovens § 13, stk. 1, giver postvirksomheder hjemmel til at oprette og anvende en modtagerdatabase, og i medfør af 2. stykke kan der mod betaling og til brug for oprettelsen og ajourføringen heraf indhentes relevante oplysninger i elektronisk form fra Det Centrale Personregister (CPR) efter reglerne i kapitel 10 i lov om Det Centrale Personregister, Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) og Bygnings- og Boligregisteret (BBR). Den befordringspligtige postvirksomhed kan herudover fra CPR indhente oplysninger om navngivne nyfødte og indrejste med bopæl her i landet.

Det følger af § 13, stk. 3, at personhenførbare oplysninger, som leveres til databasen fra offentlige registre, kun må anvendes af postvirksomheden i forbindelse med befordring af forsendelser for andre.

Den befordringspligtige postvirksomhed skal i medfør af stk. 4 give andre postvirksomheder adgang til mod vederlag, og på gennemsigtige, ikkediskriminerende og omkostningsbaserede vilkår, oplysninger om adresser, herunder på nyfødte og indrejste, adresser med henblik på eftersendelse af post ved midlertidig flytning, adresser med henblik på levering af post til ny adresse eller postboks, adresser på personer, som har krav på at få adresserede forsendelser afleveret direkte til boligen, og adresser på postmodtagere der har frabedt sig uadresserede forsendelser.

Der må i medfør af stk. 5 dog ikke gives adgang til oplysninger om eftersendelse af post ved flytning og levering af post til ny adresse eller postboks, hvis postmodtageren har frabedt sig videregivelse af oplysningerne.

Distributionsvirksomheder kan i medfør af stk. 6 på tilsvarende vilkår som postvirksomheder få adgang til oplysninger om postmodtagere, der ikke ønsker at modtage uadresserede forsendelser.

Det følger af forslaget, at postloven ikke længere skal regulere adgangen til forskellige offentlige registre, som reguleres af anden lovgivning. Forslaget indebærer desuden, at det er transportministeren som administrerer ordningen med aflevering af forsendelser direkte til boligen, og hvor postvirksomheder kan indhente oplysninger om postmodtagere, som af deres hjemkommune er visiteret til ordningen.

Det foreslås i den nyaffattede § 13, *stk. 1*, at en kommune meddeler transportministeren oplysning om, hvilke postmodtagere som har krav på at få forsendelser afleveret direkte til boligen, jf. § 9.

Det foreslås, at transportministeren fremover skal kunne oprette og ajourføre en database over de i stk. 1 nævnte postmodtagere, jf. *stk. 2*.

Efter forslaget i *stk. 3*, skal transportministeren give postvirksomheder med tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring, inden for disses geografiske dækningsområder, adgang til oplysninger om navn og adresse på postmodtagere, som har krav på at få forsendelser afleveret direkte til boligen.

Det foreslås præciseret i *stk. 4*, at de oplysninger, som en postvirksomhed har fået adgang til i medfør af stk. 3, må kun anvendes af postvirksomheden i forbindelse med befordring af forsendelser for andre.

I forbindelse med modtagelse af oplysninger fra kommunerne kan en borger, som af kommunen er visiteret til at få forsendelser afleveret direkte til boligen samtidig have navne- og adressebeskyttelse i CPR registeret. Af hensyn til at borgere skal kunne få leveret post til boligen, selvom borgeren har navne- og adressebeskyttelse i CPR, foreslås det i stk. 5, at adresseoplysninger om disse borgere fortsat undtages fra forbuddet mod videregivelse.

Det foreslås i *stk. 6.*, at transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage administration, ajourføring og videregivelse af oplysninger om post direkte til boligen, jf. stk. 2 og stk. 3. formålet hermed er, at den udpegede virksomhed i en overgangsperiode vil kunne løfte forpligtelsen, indtil transportministeren (Trafikstyrelsen) har opbygget den fornødne tekniske understøttelse for at kunne varetage opgaven.

Endelig foreslås i *stk. 7*, at transportministeren, fremfor selv at varetage opgaven, skal have mulighed for at indgå kontrakt med en virksomhed om oprettelse og ajourføring af databasen og videregivelse af oplysninger om post direkte til boligen, jf. stk. 2 og stk. 3.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.5.

Til nr. 10.

Postloven anvender som overskrift før § 14 ”Befordringspligt”. Det foreslås, at overskriften ændres til ”Varetagelse af posttjenester”, hvilket sprogligt følger af, at begrebet befordringspligt ikke anvendes i forslaget § 14.

Til nr. 11.

Ifølge postdirektivet er formålet med befordringspligten at give alle brugere let adgang til postnettet, især ved at der skal tilbydes tilstrækkelig mange faste indsamlingssteder og sikres tilfredsstillende vilkår med hensyn til hyppigheden af indsamling og omdeling af post. Befordringspligten omfatter ifølge direktivet både den indenlandske og den grænseoverskridende postbefordring.

Med lovforslaget lægges der op til, at statens befordringspligt fra 1. januar 2024 varetages af markedskræfterne kombineret med offentlige udbud af blindeforsendelser, udlandspost, herunder grænseoverskridende rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser samt sådanne forsendelser, som sendes mellem afsendere og modtagere i Danmark, samt betjening af ø-samfund. Der lægges op til en trinvis indfasning af de tre områder, som skal sikre, at branchen kan byde ind, og at Post Danmark A/S kan omstille sin forretning.

I nyaffattelsen af § 14 foreslås det i *stk. 1*, at transportministeren sikrer postbefordring af følgende: 1) Gratis blindeforsendelser på op til 7 kg 2) adresserede forsendelser til og fra udlandet samt til og fra Færøerne og Grønland, herunder rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser 3) adresserede indenlandske rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser samt forkyndelsesbreve 4) adresserede forsendelser til og fra øsamfund, herunder etablering af faciliteter, som postvirksomhederne kan benytte samt 5) andre adresserede forsendelser, herunder enkeltforsendelser.

Forkyndelsesbreve, der indeholder forkyndelser af stævninger og andre retslige forkyndelser omdeles i dag af Post Danmark A/S. Såfremt markedet ikke leverer disse breve, har ministeren mulighed for at udpege en postvirksomhed til at varetage befordring af disse breve til takster, der omkostningsdækkende, jf. den foreslåede § 14, *stk. 1, nr. 3*.

Det foreslåede udbud af postbetjeningen af ø-samfund har til formål at sikre en postal infrastruktur (efter behov f.eks. brevkasseanlæg, pakkeautomater/nærbokse, postkasser) på de mindre øer, der sikrer en mere ensartet og effektiv service for borgerne på øerne. Infrastrukturen skal være åben for alle godkendte postvirksomheder, således at borgerne kan modtage og sende breve og pakker, uanset hvilken af de tilknyttede postvirksomheder, som borgeren vælger. Hertil kommer, at det er hensigten, at der både på fastlandet og på den enkelte ø etableres aflåste rum eller bokse til sikker opbevaring af breve og pakker til og fra øerne. Staten vil skulle betale den vindende operatør for omkostninger til etablering, vedligeholdelse og den løbende drift af infrastrukturen.

Borgerne på de mindre øer skal som hidtil betale porto for de breve og pakker, som de ønsker at sende, eller som de har bestilt hjem f.eks. via internettet. Postvirksomhederne tilbyder generelt ensartede landsdækkende priser (porto) for indsamling og omdeling af breve og pakker. Det lokale

færageselskab kan inddrages i levering og afhentning af breve og pakker ved den pågældende fælles facilitet på øen.

Tjenesterne under nr. 1-5 er i første omgang forudsat varetaget af Post Danmark A/S, idet befording af blindeforsendelser forventes sendt i udbud på relativt kort sigt.

Inden de nævnte udbud iværksættes gennemføres en markedsdialog og i forbindelse med udbuddene anvendes de gældende EU-regler for offentlige indkøb.

I henhold til nr. 5) får transportministeren hjemmel til at udbyde og indgå kontrakt om befording af andre adresserede forsendelser, herunder enkeltforsendelser. Enkeltforsendelser udgør en begrænset andel af den samlede postmængde (ca. 20 pct.) og det er ikke givet, at indsamling af disse på sigt vil være kommercielt interessant for postvirksomhederne. Udviklingen i postmarkedet forventes at gå retning af færre postkasser, men til gengæld flere postbutikker/postshops, hvor breve og pakker kan ind- og udleveres. Hjemlen i nr. 5) tænkes anvendt hvis det konstateres, at markedet ikke til fulde opfylder statens beforderingsforpligter efter postdirektivet eller Verdenspostkonventionen, og opgaven ikke allerede er varetaget i henhold til stk. 1, nr. 1-4.

I *stk. 2* foreslås det, at transportministeren kan udbyde og indgå kontrakt med en eller flere postvirksomheder om befording af en eller flere af de i stk. 1 nævnte opgaver.

Efter *stk. 3* foreslås det, at transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage befording af de i stk. 1 nævnte adresserede forsendelser. Denne hjemmel er bl.a. tænkt anvendt i den overgangsperiode, der vil være, indtil udbud af blindeforsendelser, udlandspost, rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser samt postbetjening af øsamfund er gennemført. I det tilfælde, at ingen postvirksomhed byder på en eller flere af de nævnte opgaver, kan staten udpege en postvirksomhed til, mod kompensation, at varetage den pågældende opgave.

I *stk. 4* foreslås det, at transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage de forpligtelser i henhold til postdirektivet og Verdenspostkonventionen, der ikke allerede varetages af postvirksomhederne på markedet eller i kraft af udbud og indgåelse af kontrakt eller udpegning af en postvirksomhed. Der er tale om en bestemmelse, der kan aktiveres af transportministeren, såfremt markedet mod forventning udvikler sig på en måde, der indebærer, at den danske stat ikke længere kan dokumentere at leve op til sine forpligtelser i henhold til postdirektivet og til kravene i Verdenspostkonventionen.

Det foreslås i *stk. 5*, at ved befording af forsendelser til og fra udlandet i henhold til stk. 1, nr. 2, efter udbud eller ved udpegning skal postvirksomheden overholde beslutninger fra Verdenspostforeningen og internationale aftaler, herunder vedtagne standarder på postområdet, jf. stk. 2 og stk. 3.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 12.

Forslaget til en nyaffattelse af § 15 er en konsekvens af § 1, nr. 11, hvor der foreslås en nyaffatning af § 14, som bl.a. indebærer, at transportministeren får hjemmel til både at udbyde postbefordring på nogle områder og udpege en postvirksomhed til at varetage postbefordring på disse områder.

I § 15, stk. 1, foreslås det, at postvirksomheder, der udfører postbefordring efter udpegning, for posttjenester, der er omfattet af § 14, stk. 1, nr. 2 -5 skal anvende takster, som er omkostningsægte, gennemsigtige og ikke diskriminerende.

Forslaget indebærer i øvrigt, at takstfastsættelsen af frimærkefrankererede breve på op til 50 g ikke længere skal godkendes af transportministeren. En sådan takstgodkendelse vurderes ikke længere at være tidssvarende, idet takstfastsættelsen hviler på en præmis om, at taksterne skal være omkostningsægte, jf. forslaget § 15, stk. 1. Transportministeren ville således ikke kunne nægte godkendelse af en takstforhøjelse, når dette er opfyldt.

Til nr. 13.

Af bestemmelsen i postlovens § 16 fremgår det, at transportministeren, hvor særlige omstændigheder gør det nødvendigt og efter anmodning fra den befordringspligtige postvirksomhed kan bestemme, at den, som udfører regelmæssig befordring på dansk territorium eller fra Danmark til udlandet, mod vederlag skal medtage forsendelser omfattet af befordringspligten til og fra de ved ruten beliggende postbetjeningssteder.

Det foreslås, at ændre ordlyden i § 16 ”og efter anmodning fra den befordringspligtige postvirksomhed bestemme, at den, som udfører regelmæssig befordring på dansk territorium eller fra Danmark til udlandet, mod vederlag skal medtage forsendelser omfattet af befordringspligten ” til: ” bestemme at den, som udfører regelmæssig befordring på dansk territorium eller fra Danmark til udlandet, mod vederlag skal medtage forsendelser, som staten er forpligtet til at befordre”.

Det kræver således ikke længere en anmodning forud for ministerens beslutning.

Bestemmelsen gør det muligt at pålægge f.eks. en færge, der regelmæssigt besejler en ø, mod betaling af medtage post, som staten er forpligtet til at befordre. Staten skal efter lovforslaget sikre, at der sker postbetjening af de mindre ø-samfund her i landet, og at dette sker ved, at der etableres en fælles ordning, hvor alle postvirksomheder vil kunne indlevere breve og pakker til ordningen, jf. § 1, nr. 11.

Til nr. 14.

Det foreslås, at § 17 ophæves.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om, at posttjenesterne varetages af postvirksomhederne på markedet, og dette marked vurderes at være velfungerende.

Til nr. 15.

Postloven anvender som overskrift før § 18 ”Udligningsordning m.v.”. Det foreslås, at overskriften ophæves, hvilket er en konsekvens af § 1, nr. 16.

Til nr. 16

Postloven indeholder i § 18 bestemmelser om en udligningsordning med henblik på fordeling af nettoomkostningerne ved udførelsen af den gældende beforderingspligt

Ordningen er i henhold til politisk aftale af 3. maj 2016 ophævet med virkning fra sidstnævnte regnskabsår, jf. lov nr. 1560 af 13. december 2016.

Det foreslås, at § 18 ophæves.

Til nr. 17.

Før § 19 er der følgende overskrift ”Øvrige krav til den beforderingspligtige postvirksomhed”. Det foreslås, at overskriften ændres til ”Udgivelse af frimærker og det offentlige postnummersystem m.v.”. Forslaget om at ændre overskriften er en konsekvens af de ændringer, der foreslås til § 1, nr. 11.

Til nr. 18.

Det fremgår af postlovens § 19, stk. 1, at den beforderingspligtige postvirksomhed skal anvende det kronede posthorn som kendetegn for beforderingspligten. Det kronede posthorn må alene anvendes i sammenhæng med den beforderingspligtige postvirksomheds postbefordring og dertil knyttet virksomhed.

Af § 19, stk. 2 fremgår det, at den beforderingspligtige postvirksomheds anvendelse af kongens eller den regerende dronnings monogram kræver tilladelse fra regenten.

Postmarkedet har siden 2011 været fuldt liberaliseret, og der er konkurrerende virksomheder på både brev- og pakkemarkedet. Dertil kommer forslaget med dette lovforslag om, at statens beforderingspligt fremover overvejende løftes af markedskræfterne. Bestemmelsen om pligt for en bestemt postvirksomhed til at anvende det kronede posthorn samt anvendelse af regentens monogram vurderes derfor ikke længere at være tidssvarende.

Det foreslås, at § 19 ophæves.

Det foreslås samtidig, at der gives den beforderingspligtige postvirksomhed, Post Danmark A/S, tid til at indrette sig på ikke længere at skulle anvende disse kendetegn. Det foreslås derfor, at transportministeren kan sætte nærværende bestemmelse i § 1, nr. 18, i kraft, når Post Danmark A/S ikke længere anvender det kronede posthorn eller regentens monogram. Tidshorisonten herfor kan tænkes at være op til 5 år. Der henvises til lovforslagets § 4, stk. 3.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.6.

Til nr. 19.

Staten har i medfør af artikel 6 i Verdenspostkonventionen en traktatmæssig forpligtelse til at udstede frimærker, hvor der er påtrykt ”Danmark”, som udtryk for et internationalt anerkendt forudbetalingsmiddel ved befordring af postforsendelser.

Det fremgår derfor af postlovens § 20, at den beforderingspligtige postvirksomhed skal udstede frimærker, og disse skal være påtrykt ”Danmark”.

Med lovforslaget foreslås i det § 20, stk. 1, at det er transportministeren, som drager omsorg for at sikre fortsat udstedelse af danske frimærker, så længe den internationale forpligtelse består i henhold til postkonventionen. I forbindelse med udbud af varetagelsen af udlandspost tages der stilling til, hvorledes staten opfylder sine internationale forpligtelser til at udstede de omhandlede frimærker. Transportministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af denne ændring.

I § 20, stk. 2, foreslås det, at transportministeren kan indgå kontrakt om udstedelsen af disse frimærker med en virksomhed eller anden selvstændig juridisk enhed eller gøre det til et vilkår ved udpegning af en postvirksomhed.

Efter § 20, stk. 3, kan transportministeren bestemme, at andre former for bevis for forudbetaling for postbefordring af en forsendelse også kan anvendes i den internationale postudveksling.

Andre former for bevis for forudbetaling af befordringen af en forsendelse kan i dag anvendes inden for rammerne af UPU, f.eks. frankopåtryk P.P, frankostemling eller anden angivelse, såfremt postforsendelsens oprindelsesland fortsat tydeligt fremgår deraf.

I en fremtidig situation hvor den internationale udveksling af postforsendelser måtte blive udbudt har transportministeren dermed adgang til at bestemme, at den vindende postvirksomheds måde at frankere postforsendelser på skal kunne benyttes i postudvekslingen. Verdenspostforeningens Internationale Bureau underrettes om, hvilke former for frankering, der fra Danmark kan anvendes i den internationale postudveksling.

Forslaget om at ændre affattelsen er en konsekvens af den ændring, der foreslås i § 1, nr. 11.

Der tilsigtes ikke nogen ændring i forhold til en situation, hvor staten indgår aftale med Post Danmark A/S om postbefordringen af udlandspost.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.7

Til nr. 20.

I medfør af postlovens § 21, stk. 1, vedligeholder den beforderingspligtige postvirksomhed det offentlige postnummersystem til brug for den landsdækkende postbetjening og til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser.

I § 21, stk. 2, er det fastsat, at den beforderingspligtige postvirksomhed skal indhente transportministerens godkendelse forud for en ændring i postnummersystemet.

Det følger af § 21, stk. 3, at transportministeren kan nægte godkendelse, hvis den påtænkte ændring indebærer, at et vejnavn eller en adresse ikke længere er geografisk entydig inden for et postnummer. Transportministeren kan endvidere nægte godkendelse, hvis ændringen vil medføre væsentlige administrative omkostninger for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder.

Endelig fremgår det af § 21, stk. 4, at transportministeren kan fastsætte nærmere regler om udformning og vedligeholdelse af postnummersystemet. Denne hjemmel til at fastsætte regler er ikke taget i brug.

Det foreslås i en nyaffattelse af § 21, at transportministeren vedligeholder det offentlige postnummersystem til brug for den landsdækkende postbetjening og til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser.

Det betyder, at vedligeholdelsesforpligtelsen overgår til staten. Transportministeren kan efter det foreslåede stk. 2 indgå kontrakt med eller udpege en postvirksomhed til at varetage vedligeholdelsen af postnummersystemet.

Administrationen af postnummersystemet, herunder behandling af anmodninger om ændringer af systemet m.v., varetages og afgøres af transportministeren. Transportministeren kan som led i administrationen nægte godkendelse af ændringer i postnummersystemet, hvis den påtænkte ændring indebærer, at et vejnavn eller en adresse ikke længere er geografisk entydig inden for et postnummer, eller hvis ændringen vil medføre væsentlige administrative omkostninger for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder.

Det er med forslaget ikke hensigten at ændre i den hidtidige administration af postnummersystemet. Der vil således fortsat forud for enhver afgørelse blandt andet skulle lægges vægt på, om en ændring af et postnummer vil indebære, at et vejnavn eller en adresse ikke længere er geografisk entydig inden for et postnummer eller vil medføre væsentlige administrative omkostninger for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder, ligesom ændringer i postnummersystemet fortsat skal være nødvendiggjort af postale hensyn, dvs. hensynet til en smidig og effektiv behandling af postforsendelser.

Det fremgår af § 5 i adresseloven, jf. lov nr. 136 af 1. februar 2017, at postnumre med tilhørende navne på postnummerområder, indgår i det landsdækkende system af vejnavne og adresser med henblik på at sikre entydighed af vejnavne og adresser. Postnummersystemet udgør således et bærende element i det offentlige adressesystem. Ved afgørelsen af spørgsmålet om hvorvidt et vejnavn er entydigt inden for et postnummer, anvendes de bestemmelser, som er fastsat i medfør af adresselovens § 3, stk. 4. Aktuelt findes disse i bekendtgørelse nr. 271 af 14. april 2018 om vejnavne og adresser, hvor § 6 indeholder de detaljerede regler om, hvornår to vejnavne regnes som ens eller næsten enslydende. Kommuner anvender reglerne ved fastsættelse af nye vejnavne, hvorfor det er hensigtsmæssigt, at de samme regler lægges til grund, for så vidt angår ændringer i postnummersystemet.

Det er hensigten at administrationen af postnummersystemet delegeres til Trafikstyrelsen.

Den hidtidige praksis, hvorefter den ressortansvarlige myndighed for adresseområdet – i dag Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur – bliver inddraget i vurderingen af påtænkte ændringer i postnummersystemet, fortsætter.

Da postnummersystemet udgør et bærende element i det offentlige adressesystem, er det af stor betydning, at det stilles til rådighed for brugerne uden begrænsninger. Det er derfor hensigten, at ændringer i postnummergrænser fortsat skal indberettes til bl.a. grunddataregistret Danmarks Administrative Geografiske Inddeling (DAGI), således at data om postnummerområder bliver stillet vederlagsfrit til rådighed for alle. I dag sker det på <https://datafordeler.dk/> og <https://dataforsyningen.dk/>. Borgere kan desuden finde den geografiske placering af postnummerområder på Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kortviser <https://sdfekort.dk/spatialmap> under temaet ”administrative grænser”.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.8.

Til nr. 21.

Det følger af postlovens § 22, stk. 1, nr. 3), at transportministeren kan fastsætte regler om udførelse af kvalitetsmåling for posttjenester, som udbydes af postvirksomheder, der ikke er pålagt befordringspligt, og offentliggørelse heraf.

Det foreslås i § 22, *stk. 1, nr. 3)* at ”der ikke er pålagt befordringspligt,” udgår. Forslaget er en konsekvens af ændringen i § 1, *nr. 11*.

Til nr. 22

Det følger af postlovens § 22, stk. 1, nr. 5), at transportministeren kan fastsætte regler om erstatningspligt for forsinkelse, bortkomst eller beskadigelse af forsendelser, herunder regulering af den befordringspligtige postvirksomheds erstatningssatser.

Det foreslås i § 22, *stk. 1, nr. 5)* at ”, herunder regulering af den befordringspligtige postvirksomheds erstatningssatser” udgår. Forslaget er en konsekvens af ændringen i § 1, *nr. 11*.

Til nr. 23

Før § 23 er der følgende overskrift ”Betaling, tilsyn og klageadgang”. Det foreslås, at overskriften ændres til ”Tilsyn, gebyr og klageadgang”. Ændringen er en konsekvens af forslaget til ændring i § 1, nr. 24.

Til nr. 24.

Det følger af postlovens § 23, at transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn og ved udstedelse af tilladelser.

Det følger af stk. 2-4, at postvirksomhederne betaler Trafikstyrelsen et årligt formålsbestemt gebyr for styrelsens varetagelse af den generelle tilsynsindsats, herunder markedsovervågning, statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol, klagesagsbehandling m.v. Gebyret er i stk. 3 fastsat til 2,70 kr. pr. 1.000 befordrede adresserede forsendelser (2011-niveau). Efter stk. 4 opreguleres beløbet en gang årligt med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det herefter fremkomne beløb afrundes til nærmeste ørebeløb. Reguleringerne bekendtgøres hvert år, første gang var pr. 1. januar 2012. For 2022 udgør gebyret 3,35 kr.

Transportministeren kan i medfør af stk. 5 fastsætte nærmere regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved udstedelse af tilladelser og til dækning af omkostninger i forbindelse med en specifik ydelse, jf. § 15, stk. 4. Transportministeren kan i medfør af stk. 6 endvidere fastsætte regler om, at der kan tillægges renter i medfør af rentesatsloven, hvis gebyrerne ikke betales rettidigt.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af forslaget til § 23, *stk. 1*, at transportministeren fører tilsyn med postvirksomhedernes overholdelse af postlovgivningen og vilkårene for deres tilladelse til erhvervmæssig postbefordring.

Fremover vil der i postvirksomhedernes tilladelser blive skelnet mellem to typer af tilladelser 1) lokal postbefordring 2) landsdækkende postbefordring. For at kunne kalde sig landsdækkende skal den pågældende virksomhed til enhver tid dokumentere, at virksomheden som minimum har et produkt (i

alle vægtklasser) til ensartede priser til hele landet inden for de tjenester (dvs. breve og pakker), som de udbyder. Levering til ø-samfund kan ske inden for rammerne af den foreslåede ordning vedrørende betjening af ø-samfund)

I *stk. 2* foreslås det, at transportministeren fører tilsyn med at tjenesterne på postmarkedet udføres i overensstemmelse med internationale forpligtelser, herunder postdirektivet og Verdenspostkonventionen. Transportministeren fører endvidere tilsyn med udviklingen på postmarkedet, herunder at markedet sikrer landsdækkende indsamling og omdeling af breve og pakker til ensartede priser for enkeltforsendelser. Transportministeren udfører kvalitetsmålinger heraf.

Opfølgningen fra statens side sker fremadrettet ved, at Trafikstyrelsen med jævne mellemrum gennemfører undersøgelser af markedet med henblik på at vurdere, om markedet opfylder de internationale forpligtelser og fortsat leverer landsdækkende posttjenester (breve og pakker) til en énsartet pris uanset geografisk placering. I 2024 gennemføres undersøgelsen månedsvis, i årene herefter minimum årligt eller ved mistanke om markedssvigt.

Transportministeren vil via bemyndigelserne i § 14, stk. 3 og stk. 4, i givet fald kunne gribe ind ved at udpege en virksomhed til mod betaling at varetage en bestemt posttjeneste. Ministeren vil ligeledes kunne gribe ind, hvis det viser sig, at der ikke sker indsamling og omdeling af enkeltforsendelser i bestemte geografiske områder. Hvis problemet er vedvarende, vil der kunne afholdes udbud om opgaven.

Såfremt borgere i et givent geografisk område oplever at brevservicen bryder sammen, vil Trafikstyrelsen omgående iværksætte en undersøgelse af forholdet. I tidsrummet indtil en udpegning eller et udbud er kommet på plads, vil borgerne have mulighed for at benytte pakkeproduktet.

Udover den beskrevne markedsovervågning behandler Trafikstyrelsen henvendelser og klager, som vil kunne indgå i styrelsens vurdering af postbetjeningen. Herudover kan styrelsen af egen drift sætte tilsynsaktiviteter i gang, f.eks. fokus på et specifikt område, som styrelsen som tilsynsmyndighed har valgt. Fremadrettet vil det som nævnt være nødvendigt med en tættere markedsovervågning, f.eks. via markedsundersøgelser. Der forventes desuden et mere omfattende tilsyn, idet antallet af postvirksomheder med tilladelse forventes at stige, ligesom dette større antal virksomheder skal indberette statistiske oplysninger som sendes til EU-Kommissionen generelt.

Herudover vil tilsynet ske ved almindelig kontraktsopfølgning ift. de postvirksomheder, hvor der bliver indgået aftale med efter udbud.

Det foreslås i *stk. 3*, at transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn.

Det foreslås endvidere, at transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for udstedelse af tilladelser i medfør af denne lov.

Det betyder, at det formålsbestemte gebyr til dækning af styrelsens omkostninger for fremtiden ikke fastsættes direkte i loven, men i stedet fastsættes ved en bekendtgørelse. Baggrunden herfor er, at gebyret i de seneste år har akkumuleret en opsparring som følge af, at indtægterne har oversteget omkostningerne. Formålet med den foreslåede ordning er således, at Trafikstyrelsen løbende kan tilpasse gebyrsatsen, så den modsvarer det reelle tilsynsombfang. Den nuværende indretning af ordningen, hvor der opkræves et beløb pr. 1.000 befordrede adresserede forsendelser som formålsbestemt gebyr, videreføres.

Det foreslås i *stk. 4*, at gebyret for varetagelse af den generelle tilsynsindsats skal dække Trafikstyrelsens omkostninger forbundet med tilsynet, herunder markedsovervågning, statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol, klagesagsbehandling, oprettelse og ajourføring af en database over postmodtagere, som har krav på aflevering af forsendelser direkte til boligen m.v.

Det foreslås i *stk. 5*, at transportministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der kun opkræves gebyr, hvis gebyret overstiger et bestemt beløb. Det er hensigten, at et gebyr på et beløb under 1.000 kr. ikke opkræves.

Endelig foreslås i forslaget til *stk. 6*, at transportministeren som i den gældende bestemmelse kan fastsætte regler om opkrævning, rentetilskrivning efter renteloven, rykkerskrivelser m.v.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.

Til nr. 25.

Det følger af postlovens § 24, at en postvirksomhed efter anmodning skal meddele transportministeren nødvendige økonomiske oplysninger og oplysninger om udførelsen af virksomhedens erhvervmæssige postbefordring til brug for at sikre overholdelsen af postlovgivningen eller til klart afgrænsede statistiske formål. Det kan f.eks. dreje sig om oplysninger om omsætning på produktkategorier, oplysninger om postal infrastruktur såsom antal ind- og udleveringssteder samt antal ansatte i en postvirksomhed.

Det foreslås, at der efter ”for at sikre overholdelse af postlovgivningen” indsættes: ”, markedsovervågning”, som endnu en begrundelse for pligt til efter anmodning at meddele økonomiske oplysninger og oplysning om udførelsen af virksomhedens erhvervmæssige postbefordring til transportministeren. Forslaget er udtryk for et ønske om at sætte Trafikstyrelsen i stand til at markedsovervåge, om breve og pakker bliver bragt ud i hele landet.

Til nr. 26.

Det følger af postlovens § 25, stk. 1, at transportministeren behandler klager over postvirksomheder eller distributionsvirksomheder, herunder klager indbyrdes mellem postvirksomheder vedrørende overholdelsen af denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af loven.

Det foreslås, at ”eller distributionsvirksomheder” udgår i § 25, *stk. 1*. Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring i § 1, *nr. 1*, hvor det foreslås, at erhvervmæssig omdeling af uadresserede forsendelser ikke længere skal være omfattet af postloven.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.

Til nr. 27.

Det følger af postlovens § 28, stk. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 6, stk. 1, (mærkningsforpligtelsen for postvirksomheder) § 8, stk. 1-3, (krav om brevkasser og brevkasseanlæg) § 9, stk. 1, (regler om levering af forsendelser direkte til boligen) § 11, (posthæmmeligheden) § 12, (om åbning af uanbringelige forsendelser uden retskendelse) § 13, stk. 3-5, (brug af oplysninger fra modtagerdatabaser) § 16, (om pligt til at medbringe

befordringspligtige forsendelser) § 19 (om brug af det kronede posthorn og regentens monogram) og § 24 (om postvirksomheders oplysningspligt).

Det foreslås, at i § 28, *stk. 1*, udgår », § 19«. Forslaget er en konsekvens af forslaget i § 1, *nr. 18* om at ophæve § 19 og foreslås at træde i kraft samtidig hermed, jf. § 4, *stk. 3*.

Til nr. 28.

Det følger af postlovens § 28, *stk. 3*, at overtrædelse af § 7, *stk. 1* og 2, (omdeling og afleveringsbestemmelserne) begået af en virksomhed med tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring, jf. § 3, *stk. 1*, eller en virksomhed, der omdeler uadresserede forsendelser, straffes med bøde.

Det foreslås, at »eller en virksomhed, der omdeler uadresserede forsendelser,« udgår af § 28, *stk. 3*. Forslaget er en konsekvens af forslaget i § 1, *nr. 1*, hvor det foreslås, at erhvervsmæssig omdeling af uadresserede forsendelser ikke længere skal være omfattet af postloven.

Til § 2

Til nr. 1

Af bestemmelsen i § 2, *stk. 2*, i lov om Post Danmark A/S fremgår det, at hvis transportministeren efter § 14, *stk. 1*, i postloven ved individuel tilladelse udpeger Post Danmark A/S til at være befordringspligtig postvirksomhed, vil Post Danmark A/S være forpligtet heraf.

Det foreslås, at *stk. 2* affattes således, at hvis transportministeren efter § 14, *stk. 3* eller § 14, *stk. 4*, i postloven udpeger Post Danmark A/S til at varetage befordring af adresserede forsendelser, vil Post Danmark A/S være forpligtet heraf.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring af postloven, hvorefter de forsendelser, som staten skal sikre befordring af, som udgangspunkt varetages af postvirksomhederne på markedet med udbud på tre områder (betjening af ø-samfund, blindpost og udlandspost), jf. *nærværende lovforslags § 1, nr. 11*, og hvor transportministeren ikke længere vil være forpligtet til at udpege en befordringspligtig postvirksomhed.

Andre postvirksomheder, som måtte blive udpeget til at varetage adresserede forsendelser, er ikke omfattet af bestemmelsen i lov om Post Danmark A/S, men vil dog selvstændigt være forpligtet af en udpegning.

Til nr. 2

Af bestemmelsen i § 6 i lov om Post Danmark A/S fremgår det, at Post Danmark A/S kan som fuldt ud statsejet aktieselskab anvende det kronede posthorn som kendetegn.

Det foreslås, at § 6 ophæves.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring i nærværende lovforslag § 1, *nr. 18*, hvorefter bestemmelsen i postlovens § 19 om anvendelse af bl.a. det kronede posthorn, som kendetegn for befordringspligten, ophæves.

Bestemmelsen træder i kraft samtidig med ophævelse af § 19 i postloven.

Til § 3

Efter CPR-lovens § 10, stk. 1, 1. pkt., skal en kommunalbestyrelse, der får en formodning om, at en person ikke er korrekt bopælsregistreret, undersøge sagen for at rette eventuelle fejl. Efter CPR-lovens § 10, stk. 2, nr. 3, kan kommunalbestyrelsen til brug for undersøgelsen af en persons bopælsforhold ud over de oplysninger, som den har adgang til efter anden lovgivning bl.a. afkræve oplysninger fra virksomheder, der er pålagt befordringspligt efter postloven, med henblik på at fastlægge vedkommendes bopælsforhold.

Det foreslås ved bestemmelsen, at formuleringen: ”der er pålagt befordringspligt efter postloven” i CPR-lovens § 10, stk. 2, nr. 3, ændres til: ”postvirksomheder med tilladelse til erhvervmæssig postbefordring”.

Forslaget har baggrund i, at det ved lovforslaget foreslås at ophæve befordringspligten, som i dag påhviler Post Danmark A/S. Idet der således ikke fremover vil være en virksomhed, som er pålagt befordringspligt efter postloven, vil en kommunalbestyrelse ikke kunne indhente oplysninger fra en sådan virksomhed til brug for fastlæggelse af en persons bopælsforhold efter CPR-lovens § 10, stk. 2, nr. 3. Det foreslås derfor, at kommunalbestyrelsen skal kunne indhente oplysninger fra alle postvirksomheder med tilladelse til erhvervmæssig postbefordring til brug for fastlæggelse af en persons bopælsforhold.

Trafikstyrelsen offentliggør på styrelsens hjemmeside en liste over postvirksomheder med tilladelse til erhvervmæssig postbefordring sammen med oplysninger om virksomhedernes geografiske dækningsområde. Her kan kommunalbestyrelsen opnå klarhed over, hvilke virksomheder, der kan have relevante oplysninger om en konkret persons bopælsforhold, fordi de opererer i det geografiske dækningsområde, hvori den pågældende person, hvis bopælsforhold kommunalbestyrelsen undersøger, bor.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestemmelserne om ændret placering af brevkasser i landzonen finder anvendelse fra den 1. januar 2025, jf. § 1, nr. 7, og at krav om centralt placerede brevkasseanlæg i fritidshusområder finder anvendelse fra den 1. januar 2026, jf. § 1, nr. 8.

Det foreslås i *stk. 3*, at transportministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 1, nr. 18, nr. 27 og § 2, nr. 2, som har relation til det kronede posthorn og anvendelse af regentens monogram. Ikrafttrædelsestidspunktet vil bero på, hvornår Post Danmark A/S ikke længere anvender disse kendetegn. Tidshorizonten herfor kan tænkes at være op til 5 år.

For virksomheder, der i henhold til de regler udover erhvervmæssig postbefordring udn tilladelse, finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil den 1. oktober 2024.

Det følger af postlovens § 36, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, hvorfor de foreslåede ændringer ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 2, <i>stk. 1</i>. Loven finder anvendelse på erhvervsmæssig postbefordring og erhvervsmæssig omdeling af uadresserede forsendelser og på vilkår for borgeres og virksomheders benyttelse af posttjenester.</p> <p><i>Stk. 2</i>. ---</p> <p><i>Stk. 3</i>. Loven finder ikke anvendelse på befordring af adresserede pakker, som befordres i henhold til en forudgående aftale mellem den virksomhed, som befordrer pakken, og afsenderen, medmindre befordring sker på grundlag af en individuel tilladelse, jf. § 14.</p> <p><i>Stk. 4</i>. Transportministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, som udøver erhvervsmæssig omdeling af individualiserede, uadresserede forsendelser, helt eller delvis kan omfattes af lovens regler vedrørende virksomheder, som udøver erhvervsmæssig postbefordring.</p> <p>§ 3. ---</p> <p><i>Stk. 2</i>. ---</p> <p><i>Stk. 3</i>. ---</p> <p><i>Stk. 4</i>. Meddelelse af tilladelse er betinget af, at virksomheden forpligter sig til at bidrage til den udligningsordning, der er nævnt i § 18, medmindre virksomheden er pålagt befordringspligt, jf. § 14. 1. pkt. gælder dog ikke for tilladelser, som udstedes efter den 1. januar 2020.</p> <p><i>Stk. 5</i>. Transportministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af ansøgningen og tilladelsen til postbefordring.</p> <p>§ 5. ---</p> <p><i>Stk. 2</i>. En tilladelse til en postvirksomhed, som ikke er pålagt befordringspligt, jf. § 14, kan endvidere tilbagekaldes, hvis virksomheden ikke leverer de af</p>	<p>§ 1</p> <p>I postloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 461 af 27. april 2023, foretages følgende ændringer</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. I § 2, <i>stk. 1</i>, udgår »og erhvervsmæssig omdeling af uadresserede forsendelser« 2. § 2, <i>stk. 3</i> og 4, ophæves. 3. § 3, <i>stk. 4</i>, affattes således: »Der kan meddeles tilladelse enten til lokal postbefordring eller landsdækkende postbefordring. Virksomheder med tilladelse til landsdækkende postbefordring skal udbyde et standardprodukt til ensartede priser til hele landet inden for de tjenester, de udbyder.«

<p>virksomheden angivne posttjenester med hensyn til geografisk dækningsområde, service og kvalitet, jf. § 6, stk. 3.</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p> <p>§ 6, ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> En postvirksomhed, som ikke er pålagt befordringspligt efter § 14, skal ved ansøgning om tilladelse efter § 3, stk. 1, angive sit geografiske dækningsområde samt service og kvalitet for sine posttjenester, herunder meddele transportministeren senere ændringer i disse.</p> <p>§ 7, <i>stk. 1.</i> Omdeling af adresserede og uadresserede forsendelser skal ske til adressatens brevkasse, brevkasseanlæg, brevindkast, postboks eller til andre med modtager aftalte omdelingssteder. Adresserede forsendelser kan efter aftale med afsender eller modtager leveres til et postbetjeningssted.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p> <p>§ 8, <i>stk. 1.</i> Ejeren skal opstille brevkasse ved indgangen til den enkelte parcel ved bygninger, villaer og rækkehuse med en eller flere husstande eller erhverv m.v. For ejendomme, hvortil der hører landbrugsjord, skal brevkassen opstilles ved det naturlige skel til ejendommen, dog således at afstanden mellem bolig og brevkasse højst må udgøre 50 m.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved fritidshuse skal der opstilles brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel. I fritidshusområder med fritidshuse, der er udstykket ifølge udstykningstilladelse udstedt efter den 1. januar 1973, skal der opstilles centralt placerede brevkasseanlæg. Ved udstykning af fritidshusområder skal der</p>	<p>4. I § 5, <i>stk. 2</i>, udgår », som ikke er pålagt befordringspligt, jf. § 14,«</p> <p>5. I § 6, <i>stk. 3</i>, udgår», som ikke er pålagt befordringspligt efter § 14,«</p> <p>6. I § 7, <i>stk. 1</i>, udgår »og uadresserede«.</p> <p>7. § 8, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, affattes således: »Ejendomme beliggende i landzone skal have en brevkasse placeret ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej.«</p>
--	--

<p>afsættes et passende areal til opstilling af centralt placerede brevkasseanlæg. Det påhviler den, der får meddelt udstykningstilladelse, at tilvejebringe det fornødne areal til etablering af centralt placerede brevkasseanlæg. Fritidshusejerne skal opstille og vedligeholde brevkasseanlægget.</p> <p>§ 13. Postvirksomheder kan oprette og anvende en modtagerdatabase.</p> <p>Stk. 2. Til brug for oprettelse og ajourføring af modtagerdatabase kan der mod vederlag indhentes relevante oplysninger i elektronisk form fra Det Centrale Personregister (CPR) efter reglerne i kapitel 10 i lov om Det Centrale Personregister, Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) og Bygnings- og Boligregisteret (BBR). Den befordringspligtige postvirksomhed kan herudover fra CPR indhente oplysninger om navngivne nyfødte og indrejste med bopæl her i landet.</p> <p>Stk. 3. Personhenførbare oplysninger, som leveres til databasen fra offentlige registre, må kun anvendes af postvirksomheden i forbindelse med befordring af forsendelser for andre.</p> <p>Stk. 4. Den befordringspligtige postvirksomhed skal mod vederlag og på gennemsigtige, ikkediskriminerende og omkostningsbaserede vilkår give andre postvirksomheder inden for disses geografiske dækningsområde adgang til oplysninger om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) adresser, herunder på nyfødte og indrejste, 2) adresser med henblik på eftersendelse af post ved midlertidig flytning, 3) adresser med henblik på levering af post til ny adresse eller postboks, 4) adresser på personer, som har krav på at få adresserede forsendelser afleveret direkte til boligen, og 5) adresser på postmodtagere, der har frabedt sig uadresserede forsendelser. 	<p>8. § 8, stk. 3, 1. og 2. pkt., affattes således: »I fritidshusområder skal der opstilles brevkasseanlæg centralt placeret eller ved indgangen til fritidshusområdet. Fritidshuse, som er beliggende uden for fritidshusområder, skal have en brevkasse placeret ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej.«</p> <p>9. § 13 affattes således: »§ 13. En kommune meddeler transportministeren oplysning om, hvilke postmodtagere som har krav på at få post til døren, jf. § 9. Stk. 2. Transportministeren opretter og ajourfører en database over de i stk. 1 nævnte postmodtagere. Stk. 3. Transportministeren skal give postvirksomheder med tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring, inden for disses geografiske dækningsområder, adgang til oplysninger om navn og adresse på postmodtagere, som har krav på at få forsendelser afleveret direkte til boligen. Stk. 4. Oplysninger, som en postvirksomhed har fået adgang til i medfør af stk. 3, må kun anvendes af postvirksomheden i forbindelse med befordring af forsendelser for andre. Stk. 5. Bortset fra den i stk. 3 nævnte videregivelse, må der ikke gives adgang til oplysninger om personer, der har navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister. Stk. 6. Transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage administration, ajourføring og videregivelse af oplysninger om post direkte til boligen, jf. stk. 2 og 3.</p>
---	---

<p><i>Stk. 5.</i> Der må dog ikke gives adgang til oplysninger om eftersendelse af post ved flytning og levering af post til ny adresse eller postboks, hvis postmodtageren har frabedt sig videregivelse af oplysningerne.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Distributionsvirksomheder kan på tilsvarende vilkår som postvirksomheder få adgang til oplysninger om postmodtagere, der ikke ønsker at modtage uadresserede forsendelser.</p> <p><i>Overskriften for § 14:</i> »Befordringspligt«.</p> <p>§ 14. Transportministeren udpeger en virksomhed (den befordringspligtige postvirksomhed), som meddeles en individuel tilladelse til postbefordring og pålægges en pligt til at befordre de i stk. 3 nævnte forsendelser. Tilladelsen og vilkårene for opfyldelsen af befordringspligten offentliggøres af transportministeren.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Den befordringspligtige postvirksomhed skal tilbyde brugerne et landsdækkende net af postkasser og postbetjeningssteder til indsamling og udlevering af forsendelser.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Den befordringspligtige postvirksomhed skal tilbyde landsdækkende postbefordring af følgende posttjenester:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Adresserede breve på op til 2 kg. 2) Adresserede dag-, uge- og månedsblade og lign., tidsskrifter samt adresserede forsendelser med et ensartet, trykt indhold, f.eks. kataloger og brochurer, på op til 2 kg. 3) Adresserede pakker på op til 20 kg, herunder en pakketjeneste henholdsvis med og uden omdeling. 4) Befordring af rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser. 5) Befordring i indlandet af forsendelser fra udlandet og befordring af forsendelser til udlandet og til Færøerne og Grønland. 6) Gratis befordring af blindeforsendelser på op til 7 kg. 	<p><i>Stk. 7.</i> Transportministeren kan indgå kontrakt med en virksomhed om oprettelse og ajourføring af databasen og videregivelse af oplysninger om post direkte til boligen, jf. stk. 2 og 3.«</p> <p>10. <i>Overskriften for § 14</i> affattes således: »Varetagelse af posttjenester«.</p> <p>11. § 14 affattes således: »§ 14. Transportministeren sikrer postbefordring af følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Gratis blindeforsendelser på op til 7 kg. 2) Adresserede forsendelser til og fra udlandet samt til og fra Færøerne og Grønland, herunder rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser. 3) Adresserede indenlandske rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser samt forkyndelsesbreve. 4) Adresserede forsendelser til og fra øsamfund, herunder vedetablering af faciliteter, som postvirksomheder kan benytte. 5) Andre adresserede forsendelser, herunder enkeltforsendelser. <p><i>Stk. 2.</i> Transportministeren kan udbyde og indgå kontrakt med en eller flere postvirksomheder om befordring af en eller flere af de i stk. 1 nævnte opgaver.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage befordring af de i stk. 1, nævnte opgaver.</p>
--	--

<p>§ 15. Transportministeren fastsætter i den individuelle tilladelse, jf. § 14, vilkårene for opfyldelse af befordringspligten, herunder</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) fysiske mål samt service- og kvalitetskrav for de befordringspligtige forsendelser og udførelse af ekstern kvalitetsmåling og offentliggørelse heraf, 2) hvilke dage der skal foretages omdeling, 3) regler for organisering af det landsdækkende net af postbetjeningssteder og 4) regler for postbetjening af øer samt begrænsninger i postomdelingen. <p><i>Stk. 2.</i> Den befordringspligtige postvirksomhed skal for de posttjenester, som er omfattet af § 14, stk. 3, nr. 1-5, anvende takster, som er omkostningsægte, gennemsigtige og ikkediskriminerende.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Den befordringspligtige postvirksomhed skal anvende landsdækkende enhedstakster for breve og pakker, som indleveres til befordring som enkeltforsendelse.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Transportministeren godkender takstfastsættelsen for indenlandske, frimærkefrankererede breve på op til 50 g, der sendes som enkeltforsendelse.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Transportministeren kan i tilladelsen til den befordringspligtige postvirksomhed, jf. § 14, stk. 1, fastsætte regler om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) at den befordringspligtige postvirksomhed skal overholde beslutninger fra Universal Postal Union (UPU) og internationale aftaler, herunder vedtagne standarder på postområdet, og 2) betaling af en bod for manglende opfyldelse af tilladelsen, herunder manglende opfyldelse af kvalitetskrav. <p>§ 16. Transportministeren kan, hvor særlige omstændigheder gør det nødvendigt og efter anmodning fra den befordringspligtige postvirksomhed bestemme, at den, som udfører regelmæssig befordring på dansk territorium eller fra Danmark til udlandet,</p>	<p><i>Stk. 4.</i> Transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage de forpligtelser i henhold til EU's postdirektiv og Verdenspostkonventionen, der ikke allerede varetages af postvirksomhederne.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ved varetagelse af postbefordring efter stk. 1, nr. 2, efter udbud eller ved udpegning, jf. stk. 2 og stk. 3, skal postvirksomheden overholde beslutninger fra Verdenspostforeningen og internationale aftaler, herunder vedtagne standarder på postområdet.«</p> <p>12. § 15 affattes således:</p> <p>»§ 15. Postvirksomheder, som udfører postbefordring efter udpegning, jf. § 14, stk. 3, skal for posttjenester, som er omfattet af § 14, stk. 1, nr. 2-5, anvende takster, som er omkostningsægte, gennemsigtige og ikkediskriminerende.«</p>
---	--

<p>mod vederlag skal medtage forsendelser omfattet af befordringspligten til og fra de ved ruten beliggende postbetjeningssteder.</p> <p>§ 17. En kommune kan indgå aftale med den befordringspligtige postvirksomhed om, at kommunen mod vederlag kan udføre posttjenester.</p> <p><i>Overskriften for § 18:</i> <i>»Udligningsordning m.v.«</i></p> <p>§ 18. Såfremt der ved udførelsen af de befordringspligtige posttjenester dokumenteres nettoomkostninger, som udgør en urimelig økonomisk byrde for den befordringspligtige postvirksomhed, kan nettoomkostningerne ved udførelsen af de pågældende befordringspligtige posttjenester fordeles mellem alle de postvirksomheder, der tilbyder de pågældende tjenester. Det gælder nettoomkostninger til og med regnskabsåret 2016 hos den befordringspligtige postvirksomhed. Nettoomkostningerne og deres finansiering opgøres separat for hver enkelt hovedtjeneste anført i § 14, stk. 3, nr. 1 og 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Postvirksomheder, der ikke er pålagt befordringspligt, og som tilbyder en eller flere af de i § 14, stk. 3, nr. 1 eller 3, anførte tjenester, yder et økonomisk bidrag til en udligningsordning til dækning af nettoomkostningerne ved befordringspligten inden for hver af hovedtjenesterne i nr. 1 eller 3. Postvirksomheder fritages for bidrag, hvis de tilbyder og udfører den pågældende hovedtjeneste på lignende vilkår som den befordringspligtige postvirksomhed.</p>	<p>13. I § 16 ændres »og efter anmodning fra den befordringspligtige postvirksomhed bestemme, at den, som udfører regelmæssig befordring på dansk territorium eller fra Danmark til udlandet, mod vederlag skal medtage forsendelser omfattet af befordringspligten« til: », bestemme, at den, som udfører regelmæssig befordring på dansk territorium eller fra Danmark til udlandet, mod vederlag skal medtage forsendelser, som staten er forpligtet til at befordre«.</p> <p>14. § 17 ophæves.</p> <p>15. <i>Overskriften for § 18</i> ophæves.</p> <p>16. § 18 ophæves.</p>
--	--

Stk. 3. Den befordringspligtige postvirksomhed skal, såfremt den ønsker bidrag fra udligningsordningen til dækning af nettoudgifter for et givet år, over for transportministeren senest samtidig med aflæggelsen af årsregnskabet fremsætte og dokumentere dette ønske, herunder dokumentere, at der ved opfyldelsen af den landsdækkende befordringspligt findes særlige ikkekompenserede nettoomkostninger ved den pågældende posttjeneste, som udgør en urimelig økonomisk byrde. Transportministeren kontrollerer, om nettoomkostningerne er korrekt beregnet.

Stk. 4. Transportministeren opgør på baggrund af opgørelsen af nettoudgifterne ved befordringspligten og det samlede antal forsendelser, som den befordringspligtige og de ikkebefordringspligtige postvirksomheder befordre i det samme år inden for den pågældende hovedtjeneste, et bidrag fra de ikkebefordringspligtige virksomheder pr. forsendelse, som de befordre inden for den pågældende hovedtjeneste.

Stk. 5. Bidrag som nævnt i stk. 4 fastsættes årligt på finansloven opregnet til årets prisniveau. De ikkebefordringspligtige virksomheder indbetaler bidrag til staten for de forsendelser, som de modtager til befordring i det pågældende år, jf. dog stk. 2, 2. pkt.

Stk. 6. Den befordringspligtige postvirksomhed modtager et udligningsbidrag svarende til indbetalingerne til udligningsordningen, dog højst de opgjorte nettoomkostninger opregnet til årets prisniveau.

Stk. 7. Den befordringspligtige postvirksomhed skal, såfremt den ønsker økonomisk dækning for nettoomkostningerne, udarbejde adskilte regnskabsopgørelser for de befordringspligtige posttjenester og for den øvrige virksomhed.

Stk. 8. Transportministeren fastsætter nærmere regler om udligningsordningen,

herunder betalingsfrister og krav til postvirksomhederne om opgørelse af antal forsendelser inden for de enkelte hovedtjenester.

Overskriften for § 19:

»Øvrige krav til den befordringspligtige postvirksomhed«.

§ 19. Den befordringspligtige postvirksomhed skal anvende det kronede posthorn som kendetegn for befordringspligten. Det kronede posthorn må alene anvendes i sammenhæng med den befordringspligtige postvirksomheds postbefordring og dertil knyttet virksomhed.

Stk. 2. Den beordringspligtige postvirksomheds anvendelse af kongens eller den regerende dronnings monogram kræver tilladelse fra regenten.

§ 20. Den befordringspligtige postvirksomhed skal udstede frimærker, og disse skal være påtrykt »Danmark«.

§ 21. Den befordringspligtige postvirksomhed vedligeholder det offentlige postnummersystem til brug for den landsdækkende postbetjening og til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser.

Stk. 2. Den befordringspligtige postvirksomhed skal indhente

17. *Overskriften for § 19* affattes således:

»Udgivelse af frimærker og det offentlige postnummersystem m.v.«

18. § 19 ophæves.

19. § 20 affattes således:

§ 20. Transportministeren sikrer, at der udstedes frimærker, som skal være påtrykt »Danmark«.

Stk. 2. Transportministeren kan indgå kontrakt om udstedelsen af disse frimærker med en virksomhed eller anden selvstændig juridisk enhed, jf. eller gøre det til et vilkår ved udpegning af en postvirksomhed.

Stk. 3. Transportministeren kan bestemme, at andre former for bevis for forudbetaling for postbefordring af en postforsendelse også kan anvendes i den internationale postudveksling.«

<p>transportministerens godkendelse forud for en ændring i postnummersystemet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Transportministeren kan nægte godkendelse, hvis den påtænkte ændring indebærer, at et vejnavn eller en adresse ikke længere er geografisk entydig inden for et postnummer. Transportministeren kan endvidere nægte godkendelse, hvis ændringen vil medføre væsentlige administrative omkostninger for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om udformning og vedligeholdelse af postnummersystemet</p> <p>§ 22, <i>stk. 1, nr. 1</i> --- <i>Stk. 1, nr. 2.</i> --- <i>Stk. 1, nr. 3.</i> Udførelse af kvalitetsmåling for posttjenester, som udbydes af postvirksomheder, der ikke er pålagt befordringspligt, og offentliggørelse heraf. <i>Stk.1, nr. 4.</i> --- <i>Stk.1, nr. 5.</i> Erstatningspligt for forsinkelse, bortkomst eller beskadigelse af forsendelser, herunder regulering af den befordringspligtige postvirksomheds erstatningssatser.</p> <p><i>Overskriften for § 23:</i> »<i>Betaling, tilsyn og klageadgang</i>«.</p> <p>§ 23. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn og ved udstedelse af tilladelser.</p> <p><i>Stk. 2.</i> For varetagelse af den generelle tilsynsindsats, herunder markedsovervågning, statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol, klagesagsbehandling m.v., betaler postvirksomhederne til Trafikstyrelsen et årligt formålsbestemt gebyr.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Gebyret fastsættes til 2,70 kr. pr. 1.000 befordrede adresserede forsendelser (2011-niveau).</p>	<p>20. § 21 affattes således: »§ 21. Transportministeren vedligeholder det offentlige postnummersystem til brug for den landsdækkende postbetjening og til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser. Stk. 2. Transportministeren kan indgå kontrakt med eller udpege en postvirksomhed til at varetage vedligeholdelsen af postnummersystemet, jf. stk. 1.«</p> <p>21. I § 22 <i>nr. 3</i>, udgår »der ikke er pålagt befordringspligt«.</p> <p>22. I § 22 <i>nr. 5</i>, udgår », herunder regulering af den befordringspligtige postvirksomheds erstatningssatser«.</p> <p>23. <i>Overskriften for § 23</i> affattes således: »<i>Tilsyn, gebyr og klageadgang</i>«</p> <p>24. § 23 affattes således: »§ 23. Transportministeren fører tilsyn med postvirksomheders overholdelse af postlovgivningen og vilkårene for deres tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring. <i>Stk. 2.</i> Transportministeren fører tilsyn med, at tjenesterne på postmarkedet udføres i overensstemmelse med</p>
--	---

<p><i>Stk. 4.</i> Det i stk. 3 anførte beløb opreguleres en gang årligt med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det herefter fremkomne beløb afrundes til nærmeste ørebeløb. Transportministeren bekendtgør reguleringerne hvert år, første gang pr. 1. januar 2012.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved udstedelse af tilladelser og til dækning af omkostninger i forbindelse med en specifik ydelse, jf. § 15, stk. 4.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Transportministeren kan fastsætte regler om, at der kan tillægges renter i medfør af rentesatsloven, hvis gebyrerne ikke betales rettidigt.</p> <p>§ 24. En postvirksomhed skal efter anmodning meddele transportministeren nødvendige økonomiske oplysninger og oplysninger om udførelsen af virksomhedens erhvervsmæssige postbefordring til brug for at sikre overholdelsen af postlovgivningen eller til klart afgrænsede statistiske formål.</p> <p>§ 25. Transportministeren behandler klager over postvirksomheder eller distributionsvirksomheder, herunder klager indbringes mellem postvirksomheder, vedrørende overholdelsen af denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af loven.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p>§ 28, <i>stk. 1.</i> Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 6, stk. 1, § 8, stk. 1-3, § 9, stk. 1, § 11, § 12, § 13, stk. 3-5, § 16, § 19 og § 24.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p>§ 28, <i>stk. 3.</i> Overtrædelse af § 7, stk. 1 og 2, begået af en virksomhed med tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring, jf. § 3, stk. 1,</p>	<p>internationale forpligtelser, herunder postdirektivet og Verdenspostkonventionen. Transportministeren fører endvidere tilsyn med udviklingen på postmarkedet, herunder at markedet sikrer landsdækkende indsamling og omdeling af breve og pakker til ensartede priser for enkeltforsendelser. Transportministeren udfører kvalitetsmålinger heraf.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn og ved udstedelse af tilladelser.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Gebyret for varetagelse af den generelle tilsynsindsats skal dække Trafikstyrelsens omkostninger forbundet med tilsynet, herunder markedsovervågning, statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol, klagesagsbehandling, oprettelse og ajourføring af en database over postmodtagere, som har krav på aflevering af forsendelser direkte til boligen m.v.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der kun opkræves gebyr, hvis gebyret overstiger et bestemt beløb.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Transportministeren kan fastsætte regler om opkrævning, rentetilskrivning efter renteloven, rykkerskrivelser m.v.«</p> <p>25. I § 24 indsættes efter »for at sikre overholdelsen af postlovgivningen« », markedsovervågning«.</p> <p>26. I § 25, <i>stk. 1</i>, udgår »eller distributionsvirksomheder«.</p>
--	---

<p>eller en virksomhed, der omdeler uadresserede forsendelser, straffes med bøde. <i>Stk. 4. ---</i></p> <p>§ 2, <i>stk. 1 --</i> <i>Stk. 2.</i> Hvis transportministeren efter § 14, stk. 1, i postloven ved individuel tilladelse udpeger Post Danmark A/S til at være befordringspligtig postvirksomhed, vil Post Danmark A/S være forpligtet heraf. <i>Stk. 3 --</i></p> <p>§ 6. Post Danmark A/S kan som fuldt ud statsejet aktieselskab anvende det kronede posthorn som kendetegn</p> <p>§ 10, <i>stk. 1 --</i> <i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen kan til brug for undersøgelsen af en persons bopælsforhold ud over de oplysninger, som den har adgang til efter anden lovgivning, afkræve følgende oplysninger:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) En nærmere redegørelse fra vedkommende selv om dennes bopælsforhold. 2) En erklæring fra husejer eller lejer om, hvem der flytter til eller fra dennes ejendom 	<p>27. I § 28, <i>stk. 1</i>, udgår », § 19«.</p> <p>28. I § 28, <i>stk. 3</i>, udgår »eller en virksomhed, der omdeler uadresserede forsendelser,«.</p> <p>§ 2</p> <p>I lov om Post Danmark A/S, jf. lovbekendtgørelse nr. 844 af 6. juli 2011, foretages følgende ændringer:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. § 2, <i>stk. 2</i>, <i>affattes således:</i> »Hvis transportministeren efter § 14, stk. 3 eller § 14, stk. 4, i postloven udpeger Post Danmark A/S til at varetage befordring af adresserede forsendelser, vil Post Danmark A/S være forpligtet heraf.« 2. § 6 ophæves. <p>§ 3</p> <p>I CPR-loven jf. lovbekendtgørelse nr. 702 af 23. maj 2022 foretages følgende ændringer:</p>
--	---

eller lejlighed, samt om, hvem der bor eller opholder sig i ejendommen eller lejligheden.

3) Oplysninger fra virksomheder, der er pålagt befordringspligt efter postloven, private tele- og forsyningsselskaber, private boligselskaber og -foreninger, arbejdsløhedskasser, fagforeninger og pengeinstitutter med henblik på at fastlægge vedkommendes bopælsforhold

1. I § 10, stk. 2, nr. 3) ændres » der er pålagt befordringspligt efter postloven« til: » postvirksomheder med tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring«.

§ 4

Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. § 1, nr. 7 finder anvendelse fra den 1. januar 2025 og § 1, nr. 8 finder anvendelse fra den 1. januar 2026.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 18, nr. 26 og § 2, nr. 2.

Stk. 4. For virksomheder, der i henhold til de gældende regler udøver erhvervsmæssig postbefordring uden tilladelse, finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil den 1. oktober 2024.

27/6/23

Aftale om rammerne for den fremtidige indretning af postsektoren fra 1. januar 2024

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre, Alternativet og Nye Borgerlige er enige om at vedtage lovgivning om en ændring af indretningen af postsektoren fra 1. januar 2024, der afspejler udviklingen af postmarkedet og sikrer betjeningen af borgerne på de områder, hvor der fortsat er et behov for statslig regulering.

Postmarkedets udvikling

Det danske postmarked er velfungerende. Der er i dag flere postvirksomheder, der tilbyder landsdækkende postservice. Udviklingen er præget af stigende pakkemængder og – grundet digitaliseringen – faldende brevmængder. Antallet af pakker vil snart overhale antallet af breve.

Posttjenesterne i Danmark skal leve op til krav i EU's postdirektiv og fra FN-agenturet Verdenspostkonventionen (Universal Postal Union – UPU). Det er dog ikke et krav fra hverken EU eller Verdenspostkonventionen, at der skal udpeges en bestemt befordringspligtig virksomhed.

Den danske postlov er imidlertid i dag udformet således, at transportministeren er forpligtet til at udpege en postvirksomhed til at tilbyde landsdækkende postbefordring af breve, pakker, dagblade, magasiner, udlandspost m.v. Post Danmark (PostNord) er gennem årene blevet udpeget til at løfte denne opgave.

Det er ikke en tidssvarende løsning, når udviklingen på postmarkedet tages i betragtning. Derfor skal det laves om. Der skal kun være statslig regulering på områder, hvor der er et behov.

På den baggrund er parterne enige om følgende vedrørende den fremtidige indretning af postsektoren:

Befordringspligten ophæves

Befordringspligten ophæves for pakker og breve mv. Det overlades dermed som udgangspunkt til markedet at levere landsdækkende postbetjening af pakker og breve, dagblade, magasinpost mv.

På pakkeområdet, hvor der i en årrække har været konkurrence mellem en række udbydere, tilbyder alle de store postoperatører en landsdækkende service til ensartede priser. Der er et stort antal pakkebutikker (ca. 2.500) og udbringning til alle adresser i Danmark på nær visse øer.

Det er forventningen, at der på brevområdet tilsvarende vil blive tilbudt landsdækkende service også uden en befordringspligt. De store brevkunder – banker, forsikringselskaber, kommuner, regioner osv. – har et nødvendigt behov for at kunne komme i kontakt med ikke-digitale borgere. Der er også stadig visse behov for fysiske breve til alle borgere, f.eks. valgkort. Det vil sikre, at der er en efterspørgsel efter en postservice, der dækker 100 pct. af borgerne i Danmark.

Staten sikrer løsning af tre særlige opgaver

Varetagelsen af følgende tre områder sikres gennem udbud:

- Betjening af ø-samfund
- Blindepost
- Udlandspost

Staten sikrer gennem udbud, at der etableres en fælles infrastruktur for distribution til de mindre ø-samfund. Infrastrukturen kan, afhængig af lokale forhold, bestå af brevkasseanlæg, postkasser og pakkebokse/nærbokse på øerne samt aflåste bokse på fastlandet til opbevaring af post til og fra øerne. På øer med 1-10 husholdninger etableres brevkasseanlæg eventuelt også pakkeboks på øen. Infrastrukturen står til rådighed for alle postvirksomheder. Det vil sige, at alle postvirksomheder vil kunne indlevere pakker og breve til ordningen. Samme operatør, som etablerer den fælles infrastruktur, er også ansvarlig for driften af denne, således, at der løbende kan modtages og sendes breve og pakker til og fra alle mindre øer. Beboerne skal kunne vælge mellem flere postoperatører. Det er dog frivilligt, om en postvirksomhed vil benytte sig af ordningen.

Staten sikrer gennem udbud, at der fortsat er portofri befordring af post til og fra blinde i henhold til statens forpligtelse i Verdenspostkonventionen. Blindeforsendelser er adresserede portofrie forsendelser, der indeholder kommunikationsmateriale for blinde. Der er tale om en almindelig postbefordringsopgave, som vil kunne løses af en postvirksomhed på markedet mod betaling.

Staten sikrer gennem udbud, at der fortsat kan sendes breve og pakker på tværs af landegrænser i henhold til statens internationale forpligtelser i regi af Verdenspostkonventionen. Det gælder også rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser, som også skal tilbydes internt i landet i henhold til EU's postdirektiv. Disse opgaver er hidtil varetaget af PostNord som led i aftalen med staten. Andre postvirksomheder vil også kunne udføre opgaven efter nogen forberedelse.

Opgaverne udbydes forskudt i tid, da de kræver forskellige grader af forberedelse.

Udbud af blindepost vurderes at kunne forberedes relativt hurtigt inden for 1 år, hvorimod betjening af ø-samfund formentlig vil kræve op til 2 års forberedelse bl.a. grundet øernes forskelligheder. Forberedelse af et udbud af udlandspost har en tidshorisont på op til 3-4 år henset til kompleksiteten i det internationale postområde. Udbuddene forberedes og gennemføres uden unødige forsinkelser.

I forbindelse med varetagelsen af opgaven vedrørende udlandspost vil den vindende postvirksomhed være forpligtet til at anvende frimærker – eller lignende synligt bevis for at porto er betalt – påtrykt ”Danmark”.

Aftalepartierne forventer, at postvirksomheder i Danmark fortsat har fokus på bæredygtighed og arbejder for at mindske deres klima- og miljøbelastning, herunder at have fokus på nul-emissionskøretøjer og at kunne håndtere genanvendelig emballage. Der oprettes et bæredygtighedsforum for postoperatører med henblik på at sikre opmærksomhed på krav om f.eks. det udvidede producentansvar og CSR-rapportering, og de måder som postvirksomhederne kan håndtere dem på. Transportministeriet, Trafikstyrelsen og miljømyndighederne vil tage ansvar for, at et sådant forum etableres og opretholdes.

Der etableres et ”sikkerhedsnet”, hvis markedet ikke leverer

Staten er fortsat forpligtet til at sikre landsdækkende posttjenester til borgere og virksomheder.

Når det derfor – på nær de tre nævnte områder – overlades til markedet at sikre dette, vil staten skulle følge op på, om markedet faktisk leverer disse tjenester.

Opfølgning fra statens side sker fremadrettet ved, at Trafikstyrelsen med jævne mellemrum gennemfører undersøgelser af markedet med henblik på at vurdere, om markedet fortsat leverer landsdækkende posttjenester til ensartede priser uanset geografisk placering. I 2024 gennemføres undersøgelsen månedsvist, i årene herefter minimum årligt eller ved mistanke om markedssvigt.

Hvis det mod forventning konstateres, at dette ikke er tilfældet, vil transportministeren via en bemyndigelse efter postloven kunne gribe ind og udpege en virksomhed til mod betaling at håndtere den konkrete problemstilling. Ministeren vil ligeledes kunne gribe ind, hvis det viser sig, at der ikke sker indsamling af enkeltforsendelser i bestemte områder. Hvis problemet er vedvarende, vil der kunne afholdes udbud om opgaven.

Såfremt borgere i et givet geografisk område oplever, at brevservicen bryder sammen, vil Trafikstyrelsen omgående iværksætte en undersøgelse af forholdet. I tidsrummet indtil en udpegning eller et udbud er kommet på plads, vil borgerne have mulighed for at benytte pakkeproduktet.

Forkyndelsesbreve, der indeholder forkyndelse af stævninger og andre retslige forkyndelser, omdeles i dag af Post Danmark. Såfremt markedet ikke leverer disse breve, har ministeren ligeledes mulighed for at udpege en postvirksomhed til at varetage befordring af disse breve til takster, der er omkostningsdækkende.

Virksomheder, som søger om tilladelse til at blive postvirksomhed, skal fremover bl.a. oplyse, hvorvidt de er landsdækkende eller ej. Hvis virksomheden har oplyst, at den er landsdækkende, og det efterfølgende skulle vise sig, at det er den alligevel ikke, så kan Trafikstyrelsen tilbagekalde tilladelsen.

Der skelnes fremover mellem to typer tilladelser: 1) almindelig postvirksomhed, 2) landsdækkende postvirksomhed.

For at kunne kalde sig landsdækkende skal den pågældende virksomhed til enhver tid kunne dokumentere, at virksomheden som minimum har et produkt (i alle vægtklasser) til ensartede priser til hele landet inden for de tjenester (dvs. henholdsvis breve og pakker), som de udbyder. Levering til øerne kan ske inden for rammerne af den foreslåede ordning vedrørende betjening af ø-samfund.

Landsdækkende omdeling betyder omdeling til alle adresser i Danmark, dog med undtagelse af levering til øerne, som kan ske inden for rammerne af den ovenfor beskrevne ordning vedrørende betjening af ø-samfund.

Vilkår for udbud, herunder arbejdsvilkår

Udbud vil som udgangspunkt blive tilrettelagt således, at de er baseret på, at de enkelte postvirksomheder byder ind med egne medarbejdere og eget produktionsapparat.

Ved udformningen af udbudsvilkårene indarbejdes henvisning til ILO konvention nr. 94 om arbejds klausuler i offentlige kontrakter. Det er en forudsætning for at indgå aftale med staten, at den

vindende virksomhed følger de bestemmelser, der sikrer de ansatte løn, herunder særlige ydelser, samt arbejdstid og andre arbejdsvilkår, som ikke er mindre gunstige end dem, der gælder for arbejde af samme art i henhold til en kollektiv overenskomst indgået af de inden for det pågældende faglige område mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, og som gælder på hele det danske område.

Ved udformningen af udbudsvilkårene indarbejdes arbejdsklausuler i overensstemmelse med Statens Indkøbsprograms arbejdsklausuler i overensstemmelse med Beskæftigelsesministeriets cirkulære om arbejdsklausuler i offentlige kontrakter.

Kontrollen med arbejdsklausulerne udføres af Kontrolenheden for Arbejdsklausuler.

Afledte virkninger ved at befordringspligten overlades til markedet

Den såkaldte 50-meter regel i landzone bortfalder. Brevkasser vil på landet skulle opsættes ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej. I sommerhusområder vil reglen om omdeling til det enkelte sommerhus i områder udstykket før 1973 bortfalde. I stedet skal der etableres centralt placeret brevkasseanlæg.

Begge dele giver grundlag for en mere rationel drift af postvirksomhederne, hvilket vil tjene til at sikre fortsat kommerciel interesse i omdeling af breve i hele landet. Den forventede optimering af omdelingen vil endvidere indebære et reduceret energiforbrug.

For at sikre at sårbare grupper fortsat kan modtage deres post, fastholdes den nuværende ”post til døren” ordning. Ordningen medfører, at borgere med særligt behov kan få bragt sin post til døren. De ovennævnte ændringer har således ingen konsekvenser for modtagere af ”post til døren”.

Overgangsperiode og finansiering

Der søges indgået aftale med PostNord om varetagelsen af de tre områder, der planlægges udbudt, for perioden indtil udbud er gennemført og opgaven er overtaget af den vindende operatør.

PostNord kan deltage i udbudsprocessen på lige fod med andre postvirksomheder.

Udgifterne ved udbud samt til udgifter ved overgangsordningen håndteres på de kommende bevillingslove.

Opfølgning på aftalen

Parterne er enige om at mødes i efteråret 2023 med henblik på at drøfte en nærmere tidsplan og vilkår for de planlagte udbud vedrørende betjening af ø-samfund, blindpost og udlandspost.

Parterne er enige om at ville bestræbe sig på at opnå konsensus herom, men de enkelte parter har ikke vetoret.